

USTAWA ZMIENIAJĄCA USTAWĘ REPUBLIKI LITEWSKIEJ NR VIII-787 O GOSPODAROWANIU ODPADAMI

nr XV-444 z dnia 25 września 2025 r.
Wilno

Artykuł 1. Zmiana artykułu 1

Art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza ustawa określa ogólne wymagania dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi w celu zapobiegania negatywnym skutkom odpadów dla zdrowia publicznego i środowiska; warunki, na jakich substancja lub przedmiot mogą być uznane za niebędące odpadami; państwową regulację gospodarowania odpadami; podstawowe zasady organizacji i planowania systemów gospodarowania odpadami; wymagania wobec posiadaczy odpadów i podmiotów zajmujących się gospodarowaniem odpadami; środki ekonomiczne i finansowe dotyczące gospodarowania odpadami; prawa i obowiązki producentów, importerów i dystrybutorów olejów, sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pojazdów, towarów podlegających opodatkowaniu, produktów wykonanych z tworzyw sztucznych ulegających degradacji utleniającej, jednorazowych produktów z tworzyw sztucznych, narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz opakowań.”.

Artykuł 2. Zmiana artykułu 2

1. Art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. **Towary podlegające opodatkowaniu** oznaczają produkty wymienione w załączniku 3 do ustawy o podatku od zanieczyszczeń środowiska, które są opodatkowane zgodnie z ustawą Republiki Litewskiej o podatku od zanieczyszczenia środowiska.”.

2. Art. 2 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12. **Recycling odpadów** oznacza jakikolwiek proces odzysku, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane w produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach. Działalność ta obejmuje recykling materiałów organicznych, ale nie obejmuje ich wykorzystania do odzysku energii ani przetwarzania na materiały przeznaczone do zasypywania wykopów lub jako paliwo.”.

3. W art. 2 dodaje się pkt 28¹ w brzmieniu:

„28¹. **Norma europejska** oznacza normę europejską zgodnie z definicją zawartą w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady [\(UE\) nr 1025/2012](#) z dnia 25 października

2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady [89/686/EWG](#) i [93/15/EWG](#) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady [94/9/WE](#), [94/25/WE](#), [95/16/WE](#), [97/23/WE](#), [98/34/WE](#), [2004/22/WE](#), [2007/23/WE](#), [2009/23/WE](#) i [2009/105/WE](#) oraz uchylające decyzję Rady [87/95/EWG](#) i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr [1673/2006/WE](#), z późniejszymi zmianami.”.

4. Art. 2 pkt 29 otrzymuje brzmienie:

„29. **Odpady produktowe** oznaczają odpady powstające pod koniec cyklu życia olejów, sprzętu elektrycznego i elektronicznego, towarów podlegających opodatkowaniu, jednorazowych wyrobów z tworzyw sztucznych (chusteczek nawilżanych, balonów, wyrobów tytoniowych z filtrami oraz filtrów sprzedawanych do stosowania z wyrobami tytoniowymi), narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji.”.

5. Art. 2 pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31. **Gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi** oznacza zbieranie i recykling odpadów produktowych lub opakowaniowych lub zbieranie i odzysk odpadów produktowych lub opakowaniowych (unieszkodliwianie odpadów produktowych lub opakowaniowych nie stanowi gospodarowania). Wymogi dotyczące gospodarowania odpadami produktowymi lub opakowaniowymi określa rząd lub upoważniona przez niego instytucja.”.

6. Art. 2 pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34. **Dystrybutor produktów** oznacza osobę, w tym producenta lub importera, która w celach gospodarczych udostępnia na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej ropę naftową, pojazdy, sprzęt elektryczny i elektroniczny lub towary podlegające opodatkowaniu”.

7. Art. 2 pkt 35 otrzymuje brzmienie:

„35. **Wykorzystanie produktów na własne potrzeby** oznacza wykorzystywanie produktów (urządzeń elektrycznych i elektronicznych, pojazdów, olejów oraz towarów podlegających opodatkowaniu) przywiezionych na terytorium Republiki Litewskiej lub wyprodukowanych na tym terytorium w ramach własnej działalności gospodarczej, bez przekazywania ich innej osobie”.

8. Art. 2 pkt 36 otrzymuje brzmienie:

„36. **Producent** oznacza osobę zobowiązaną przez prawo do zarejestrowania swojej działalności, która:

1) produkuje towary podlegające opodatkowaniu (z wyjątkiem baterii i akumulatorów) na terytorium Republiki Litewskiej lub pakuje (nawet jeśli czynności związane z pakowaniem są wykonywane przez inną osobę na podstawie umowy) jakiegokolwiek towary lub produkty; lub

2) wydobywa ropę naftową na terytorium Republiki Litewskiej i wprowadza ją do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych; lub

3) produkuje baterie lub akumulatory (w tym wbudowane w urządzenia lub pojazdy) i wprowadza je do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, przy użyciu jakichkolwiek środków, w tym środków porozumiewania się na odległość; lub

4) wytwarza lub zleca zaprojektowanie lub wytworzenie sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz, we własnym imieniu lub pod własnym znakiem, przekazuje go innej osobie za opłatą, przy użyciu jakichkolwiek środków, w tym środków porozumiewania się na odległość; lub przekazuje sprzęt otrzymany od innych dostawców, we własnym imieniu lub pod własnym znakiem, innej osobie za opłatą, przy użyciu jakichkolwiek środków, w tym środków porozumiewania się na odległość (odsprzedawcy nie uznaje się za producenta, jeżeli przekazuje sprzęt opatrzony znakiem innego producenta innej osobie za opłatą); lub

5) produkuje pojazdy na terytorium Republiki Litewskiej i wprowadza je do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych; lub

6) ma siedzibę w Republice Litewskiej i – niezależnie od stosowanej metody sprzedaży, w tym między innymi umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją zawartą w kodeksie cywilnym Republiki Litewskiej – w ramach działalności zawodowej produkuje, napełnia, sprzedaje i wprowadza do obrotu na rynku Republiki Litewskiej produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnione produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, z wyjątkiem osób prowadzących działalność połowową w rozumieniu art. 4 ust. 1 w pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ([UE](#)) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady ([WE](#)) nr 1954/2003 i ([WE](#)) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady ([WE](#)) nr 2371/2002 i ([WE](#)) nr 639/2004 oraz decyzję Rady [2004/585/WE](#).”.

9. Art. 2 pkt 38 otrzymuje brzmienie:

„38. **Importer** oznacza osobę zobowiązaną na mocy prawa do zarejestrowania swojej działalności, która:

1) przywozi na terytorium Republiki Litewskiej towary podlegające opodatkowaniu (inne niż baterie i akumulatory) lub opakowania zawierające jakiegokolwiek towary lub produkty z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego; lub

2) przywozi ropę naftową z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i udostępnia ją na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych; lub

3) przywozi baterie lub akumulatory (w tym wbudowane w urządzenia lub pojazdy) z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i wprowadza je do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, przy użyciu jakichkolwiek środków, w tym środków porozumiewania się na odległość; lub

4) przywozi sprzęt elektryczny i elektroniczny z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i wprowadza go na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych przy użyciu jakichkolwiek środków, w tym środków porozumiewania się na odległość; lub

5) ma siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim i, korzystając ze środków porozumiewania się na odległość, prowadzi sprzedaż sprzętu elektrycznego i elektronicznego bezpośrednio konsumentom sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych i poza gospodarstwami domowymi na terytorium Republiki Litewskiej; lub

6) przywozi pojazdy z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i udostępnia je na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych; lub

7) ma siedzibę w Republice Litewskiej i niezależnie od stosowanej metody sprzedaży, w tym w drodze umów zawieranych na odległość w rozumieniu kodeksu cywilnego, przywozi, w ramach działalności zawodowej, produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnione produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i wprowadza je do obrotu w Republice Litewskiej, z wyjątkiem osób prowadzących działalność połowową w rozumieniu art. 4 ust. 1 w pkt 28 rozporządzenia [\(UE\) nr 1380/2013](#); lub

8) ma siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim i w ramach działalności zawodowej, z użyciem środków porozumiewania się na odległość, między innymi w ramach umów zawieranych na odległość w rozumieniu kodeksu cywilnego, prowadzi bezpośrednią sprzedaż produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne konsumentom, w tym podmiotom innym niż gospodarstwa domowe, w innym państwie członkowskim, z wyjątkiem osób prowadzących działalność połowową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia [\(UE\) nr 1380/2013](#); lub

9) nabywa od instytucji finansowej świadczącej usługi leasingowe (leasing finansowy), w ramach leasingu (leasingu finansowego), produkty wymienione w pkt 1–8 niniejszego ustępu, przywiezione lub wprowadzone na terytorium Republiki Litewskiej, lub opakowania wypełnione towarami lub produktami. W przypadku rozwiązania umowy leasingu (leasingu finansowego) obowiązki nałożone na importera niniejszą ustawą, powstałe po rozwiązaniu umowy i odzyskaniu składnika aktywów od byłego leasingobiorcy, przejmuje instytucja finansowa świadcząca usługi leasingu (leasingu finansowego).”.

10. Art. 2 pkt 42 otrzymuje brzmienie:

„42. **Region gospodarowania odpadami komunalnymi** oznacza obszar obejmujący terytorium więcej niż jednej gminy, na którym gminy współpracują w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami zorganizowanego przez gminy oraz świadczenia wysokiej jakości i przystępnych cenowo usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi wszystkim posiadaczom odpadów komunalnych w regionie.”.

11. Art. 2 pkt 43¹ otrzymuje brzmienie:

„43¹. **System zbierania odpadów uzupełniający system gospodarowania odpadami komunalnymi** (zwany dalej „uzupełniającym systemem zbierania odpadów”) oznacza system zbierania odpadów przeznaczony do gospodarowania odpadami powstałymi w wyniku używania produktów udostępnionych na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej przez producentów i importerów do celów gospodarczych (sprzęt elektryczny i elektroniczny, baterie i akumulatory, towary podlegające opodatkowaniu inne niż baterie i akumulatory, produkty pakowane) oraz do wykonywania zadań w zakresie gospodarowania odpadami ustanowionych przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję w odniesieniu do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, baterii i akumulatorów, towarów podlegających opodatkowaniu lub odpadów opakowaniowych, które to zadania mają być wdrożone przez producentów i importerów lub licencjonowaną organizację zgodnie z procedurą określoną przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję i które uzupełniają system gospodarowania odpadami komunalnymi zorganizowany przez gminy poprzez stosowanie metod i środków zbierania produktów lub odpadów opakowaniowych.”.

12. Art. 2 pkt 44 otrzymuje brzmienie:

„44. **Administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi** oznacza osobę prawną utworzoną przez jedną, kilka lub wszystkie gminy w obrębie regionu gospodarowania odpadami komunalnymi, która – na zlecenie tej gminy lub tych gmin – pełni funkcje związane z organizacją lub administrowaniem systemem gospodarowania odpadami komunalnymi lub zarządza regionalnymi zakładami gospodarowania odpadami komunalnymi, lub świadczy usługi w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi.”.

13. W art. 2 dodaje się pkt 47³ w brzmieniu:

„47³. **Odpady o ujemnej wartości rynkowej** oznaczają odpady, w przypadku których koszty gospodarowania są wyższe niż przychody ze sprzedaży tych odpadów lub pochodzących z nich materiałów”.

14. W art. 2 uchyla się pkt 52.

15. Art. 2 pkt 58² otrzymuje brzmienie:

„58². **Regionalne centrum gospodarowania odpadami** oznacza podmiot prawny utworzony przez wszystkie gminy wchodzące w skład regionu gospodarowania odpadami komunalnymi, który prowadzi regionalne zakłady gospodarowania odpadami komunalnymi oraz

wykonuje zadania powierzone mu przez gminy, w tym świadczenie usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi lub organizację takich usług, a także gospodarowanie innymi odpadami.”.

16. W art. 2 dodaje się pkt 58¹⁰ w brzmieniu:

„58¹⁰. **Odpady bez wartości rynkowej** oznaczają odpady, w przypadku których koszty gospodarowania są równe przychodom ze sprzedaży tych odpadów lub pochodzących z nich materiałów.”.

17. Art. 2 pkt 60 otrzymuje brzmienie:

„60. **Składowisko** oznacza obiekt służący do unieszkodliwiania odpadów, w którym odpady są składowane na powierzchni lub pod ziemią. Składowiska obejmują również zakłady unieszkodliwiania odpadów, w których wytwórca odpadów unieszkodliwia swoje odpady w miejscu ich wytworzenia, oraz zakłady stałe (działające dłużej niż rok) wykorzystywane do czasowego składowania odpadów, z wyjątkiem zakładów, w których:

- 1) odpady są rozładowywane w celu przygotowania ich do transportu do zakładów odzysku, wstępnego przetwarzania lub unieszkodliwiania;
- 2) odpady są przechowywane przez okres krótszy niż trzy lata przed ich odzyskiem lub wstępnym przetworzeniem;
- 3) odpady są składowane przed ich unieszkodliwieniem przez okres krótszy niż jeden rok.”.

18. W art. 2 dodaje się pkt 63² w brzmieniu:

„63². **Odpady o dodatniej wartości rynkowej** oznaczają odpady, których koszty gospodarowania są niższe niż przychody ze sprzedaży tych odpadów lub pochodzących z nich materiałów.”.

19. Art. 2 pkt 64 otrzymuje brzmienie:

„64. **Udostępnianie na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych** oznacza przekazanie przez osobę zobowiązaną do zarejestrowania swojej działalności zgodnie z procedurą określoną w przepisach prawa baterii lub akumulatorów, pojazdów, sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz oleju przywiezionych na terytorium Republiki Litewskiej lub wyprodukowanych na terytorium Republiki Litewskiej, innej osobie na terytorium Republiki Litewskiej, zarówno za opłatą, jak i nieodpłatnie, lub wykorzystanie ponad 25 litrów oleju na własne potrzeby, przywóz na terytorium Republiki Litewskiej lub wyprodukowanie ponad 5 baterii lub akumulatorów, pojazdów lub sztuk sprzętu elektrycznego i elektronicznego na terytorium Republiki Litewskiej w ciągu jednego roku kalendarzowego.”.

20. W art. 2 dodaje się pkt 66¹ w brzmieniu:

„66¹. **Przedsiębiorstwo świadczące usługi w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów** oznacza przedsiębiorstwo, które:

1) przeprowadza procedury i procesy techniczne mające na celu utrzymanie lub przywrócenie stanu technicznego pojazdów (do celów niniejszej sekcji przez „pojazd” rozumie się pojazd zdefiniowany w ustawie Republiki Litewskiej o bezpieczeństwie ruchu drogowego), tak aby pojazdy te spełniały wymagania techniczne dotyczące pojazdów silnikowych i ich przyczep określone w aktach prawnych lub aby części, wyposażenie, komponenty i układy pojazdów spełniały parametry eksploatacyjne zatwierdzone przez producenta;

2) na zlecenie właściciela pojazdu przeprowadza diagnostykę, naprawy lub wymianę opon, wymianę kół, naprawę szyb bez ich wymiany, wymianę żarówek w reflektorach oraz uzupełnianie płynów eksploatacyjnych w urządzeniach, podzespołach lub układach;

3) prowadzi prace związane ze zmianami w elementach pojazdu, jego konstrukcji, ramie, nadwoziu, przeznaczeniu lub właściwościach technicznych; wprowadza zmiany lub modyfikacje w nadwoziu, ramie lub konstrukcjach nośnych pojazdu z wykorzystaniem części pochodzących z innych pojazdów lub montuje dodatkowe urządzenia, które powodują lub mogą powodować zmianę konstrukcji pojazdu lub jego właściwości technicznych i eksploatacyjnych oraz danych technicznych.”.

21. W art. 2 obowiązujące pkt 66¹, 66² oraz 66³ otrzymują odpowiednio numer 66², 66³ oraz 66⁴.

22. W art. 2 uchyla się pkt 68.

23. W art. 2 uchyla się pkt 71.

24. W art. 2 dodaje się pkt 75 w brzmieniu:

„75. Pozostałe terminy użyte w niniejszej ustawie należy rozumieć zgodnie z definicjami zawartymi w kodeksie cywilnym, ustawie Republiki Litewskiej o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawie Republiki Litewskiej o budownictwie.”.

Artykuł 3. Zmiana art. 4

Art. 4 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Przedsiębiorstwa zamierzające prowadzić zbiórkę, transport lub przetwarzanie odpadów, handel odpadami lub pośrednictwo w tym zakresie oraz przedsiębiorstwa zamierzające przechowywać odpady niebezpieczne w miejscu ich wytworzenia przez okres dłuższy niż sześć miesięcy lub odpady inne niż niebezpieczne przez okres dłuższy niż jeden rok muszą zarejestrować się w systemie informacyjnym rejestru osób gospodarujących odpadami. Wymóg ten nie ma zastosowania do przedsiębiorstw, dla których zbieranie lub transport odpadów nie

stanowi działalności zawodowej i które świadczą usługi w zakresie zbierania lub transportu odpadów innych niż niebezpieczne na terenie Republiki Litewskiej na rzecz innych przedsiębiorstw nie częściej niż trzy razy w roku kalendarzowym.”.

Artykuł 4. Zmiana artykułu 6

Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6. Zezwolenia

1. Przedsiębiorstwa zamierzające prowadzić działalność w zakresie przetwarzania odpadów, przedsiębiorstwa zajmujące się recyklingiem statków oraz przedsiębiorstwa przechowujące odpady niebezpieczne w miejscu ich wytworzenia przez okres dłuższy niż sześć miesięcy lub odpady inne niż niebezpieczne przez okres dłuższy niż jeden rok muszą uzyskać zezwolenie.

2. Minister środowiska określa, w odniesieniu do określonych rodzajów działalności gospodarczej, rodzaje i ilości odpadów, do przetwarzania których przedsiębiorstwo jest uprawnione bez zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Prawo do przetwarzania odpadów bez zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może zostać przyznane w odniesieniu do następujących rodzajów przetwarzania odpadów przemysłowych:

- 1) wstępnego przetwarzania odpadów;
- 2) przygotowania odpadów do ponownego użycia;
- 3) recyklingu lub odzysku odpadów innych niż niebezpieczne, w tym kompostowania i innych procesów przemiany biologicznej;
- 4) przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne wytworzonych w ramach działalności gospodarczej przedsiębiorstwa na gruntach, na których przynosi ono korzyści dla rolnictwa lub prowadzi do poprawy stanu środowiska;
- 5) odzysku odpadów innych niż niebezpieczne wytworzonych w ramach działalności gospodarczej przedsiębiorstwa w celu wykorzystania ich jako paliwo lub do innych celów wytwarzania energii;
- 6) wykorzystania przetworzonych odpadów innych niż niebezpieczne do budowy obiektów budowlanych lub wytwarzania wyrobów budowlanych;
- 7) składowania odpadów przeznaczonych do działań, o których mowa w pkt 1–3 i 6 niniejszego ustępu.

3. Przedsiębiorstwa przetwarzania odpadów muszą spełniać wymogi określone przez ministra środowiska w odniesieniu do czynności przetwarzania odpadów wymienionych w ust. 2

pkt 1–6 niniejszego artykułu, w tym wymogi dotyczące zawartości substancji niebezpiecznych w odpadach i dopuszczalnych wielkości emisji.”.

Artykuł 5. Zmiana art. 6¹

Art. 6¹ otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6¹. System informacyjny rejestru osób gospodarujących odpadami

1. Podmioty objęte systemem informacyjnym rejestru osób gospodarujących odpadami to przedsiębiorstwa, które zamierzają prowadzić lub obecnie prowadzą:

- 1) zbiórkę lub transport odpadów, z wyjątkami wymienionymi w art. 4 ust. 10 niniejszej ustawy;
- 2) przetwarzanie odpadów;
- 3) handel odpadami lub pośrednictwo w tym zakresie;
- 4) przechowywanie odpadów niebezpiecznych w miejscu ich wytworzenia przez okres dłuższy niż sześć miesięcy, a odpadów innych niż niebezpieczne – przez okres dłuższy niż jeden rok.

2. Celem systemu informacyjnego rejestru osób gospodarujących odpadami jest rejestracja osób gospodarujących odpadami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz przetwarzanie danych dotyczących tych osób gospodarujących odpadami przez okres ustalony zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniach w sprawie systemu informacyjnego rejestru osób gospodarujących odpadami, zatwierdzonych przez ministra środowiska.

3. Dane zawarte w systemie informatycznym rejestru osób gospodarujących odpadami są jawne, z wyjątkiem danych osobowych wykorzystywanych do ich przetwarzania zgodnie z przepisami regulaminu systemu informatycznego rejestru osób gospodarujących odpadami.

4. Ministerstwo środowiska jest administratorem systemu informacyjnego i danych rejestru osób gospodarujących odpadami.”.

Artykuł 6. Zmiana artykułu 7

1. W art. 7 część pierwsza ust. 1 (do dwukropka) otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzi ewidencję odpadów i składa sprawozdania z wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi za pośrednictwem jednolitego systemu ewidencji produktów, opakowań i odpadów organowi upoważnionemu przez ministra środowiska, zgodnie z procedurą określoną przez organy upoważnione przez ministra środowiska:”.

2. Art. 7 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wytwórcy odpadów, z uwzględnieniem ilości lub rodzaju wytwarzanych odpadów, lub prowadzonej działalności, lub wielkości przedsiębiorstwa, w przypadkach określonych przez ministra środowiska.”.

Artykuł 7. Zmiana art. 11²

Art. 11² otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11². Kompetencje specjalistów ds. gospodarowania odpadami

1. Prowadzenie składowisk, zbieranie, transport i przetwarzanie odpadów niebezpiecznych oraz spalanie odpadów mogą być realizowane wyłącznie przez przedsiębiorstwa zajmujące się gospodarowaniem odpadami, zatrudniające osoby, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, które:

1) ukończyły kursy szkoleniowe, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu (zwane dalej w niniejszym artykule „specjalistami”) oraz uzyskały certyfikat potwierdzający ich wiedzę w odpowiedniej dziedzinie gospodarki odpadami (zwany dalej „certyfikatem”); lub

2) są obywatelami państwa członkowskiego, innymi osobami fizycznymi korzystającymi z prawa do swobodnego przemieszczania się w państwach członkowskich, przyznanego im na mocy aktów prawnych Unii Europejskiej, oraz posiadają dokument lub inny dowód ukończenia odpowiednich kursów szkoleniowych, wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego, uprawniający do prowadzenia działalności w zakresie gospodarowania odpadami określonej w niniejszym ustępie. Obywatele państwa członkowskiego oraz inne osoby fizyczne korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się w państwach członkowskich, przyznanego im na mocy aktów prawnych Unii Europejskiej, które nie posiadają dokumentu, o którym mowa w niniejszym punkcie, muszą posiadać certyfikat, o którym mowa w pkt 1 niniejszego ustępu.

2. Następujące osoby muszą posiadać certyfikat:

1) zarządcy przedsiębiorstw prowadzących składowiska oraz inni wyznaczeni przez nich pracownicy odpowiedzialni za prowadzenie składowisk;

2) pracownicy przedsiębiorstw, którzy są odpowiedzialni za zbieranie, transport, składowanie i przetwarzanie odpadów niebezpiecznych;

3) pracownicy tych przedsiębiorstw, którzy są odpowiedzialni za eksploatację i kontrolę współspalarni lub spalarni odpadów.

3. Minister środowiska określa minimalne wymagania dotyczące treści programów nieformalnego kształcenia dorosłych dla specjalistów, mających na celu przekazanie lub poszerzenie wiedzy na temat wymogów ustawowych dotyczących gospodarowania odpadami oraz podmiotów zajmujących się gospodarowaniem odpadami (zwanymi w niniejszym artykule „programami szkoleniowymi”), a także procedurę ujednolicania programów szkoleniowych.

Instytucja upoważniona przez ministra środowiska koordynuje programy szkoleniowe zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska.

4. Przedsiębiorstwa, instytucje i organizacje, które opracowały programy szkoleniowe i uzyskały ich zatwierdzenie przez organ upoważniony przez ministra środowiska zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, mogą na terenie Republiki Litewskiej prowadzić szkolenia dla specjalistów w ramach własnych programów szkoleniowych oraz wydawać tym specjalistom certyfikaty.

5. Specjaliści posiadający certyfikat powinni podnosić swoje kwalifikacje poprzez udział w kursach szkoleniowych, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, co najmniej raz na pięć lat, zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są zobowiązane do zapewnienia, aby czynności, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, były wykonywane wyłącznie przez osoby spełniające wymogi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 8. Zmiana art. 18¹

Art. 18¹ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymogi określone w art. 7, 9, 15 i 17 niniejszej ustawy nie mają zastosowania do odpadów niebezpiecznych powstających w gospodarstwach domowych do momentu ich przyjęcia przez przedsiębiorstwo zajmujące się zbieraniem, unieszkodliwianiem lub odzyskiem odpadów, które posiada zezwolenie lub jest zarejestrowane w systemie informacyjnym rejestru osób gospodarujących odpadami.”.

Artykuł 9. Zmiana artykułu 20

Art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ministerstwo środowiska opracowuje krajową politykę w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów objętych niniejszą ustawą oraz gospodarowania nimi, reguluje kwestie związane z tymczasowym składowaniem odpadów i gospodarowaniem nimi oraz nadzoruje realizację wymogów i zadań określonych w aktach prawnych Unii Europejskiej i Republiki Litewskiej.”.

Artykuł 10. Zmiana art. 25¹

1. Art. 25¹ ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zatwierdza metody ustalania regionalnych cen gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych oraz nadzoruje ich stosowanie;”.

2. Art. 25¹ ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przyjmuje opis procedury oceny i koordynacji inwestycji oraz koordynuje inwestycje dokonywane przez regionalne centra gospodarowania odpadami i operatorów współspalarni lub spalarni odpadów w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi lub innymi odpadami z gospodarstw domowych oraz spalania odpadów komunalnych, zgodnie z zasadami przejrzystości, obiektywności i niedyskryminacji, jak również kryteriami oceny efektywności, okresu zwrotu i wykonalności inwestycji;”.

3. Art. 25¹ ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Źródłem finansowania Rady są jej dochody przewidziane w ust. 4 niniejszego artykułu. Programy przewidziane i realizowane w strategicznym planie działania Rady realizowanym w ramach regulacji sektora gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych są finansowane z dochodów Rady otrzymanych zgodnie z procedurą określoną w ust. 4 niniejszego artykułu.”.

4. Art. 25¹ ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dochody Rady uzyskane na podstawie niniejszego ustępu i przekazane do budżetu państwa mogą być wykorzystywane wyłącznie do finansowania programów przewidzianych i realizowanych zgodnie ze strategicznym planem działania Rady, które są realizowane w ramach regulacji sektora gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych.”.

Artykuł 11. Zmiana artykułu 30

1. W art. 30 część pierwsza ust. 3 (do dwukropka) otrzymuje brzmienie:

„3. Administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi musi wykonywać następujące funkcje administracyjne w odniesieniu do systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, pod warunkiem że gmina powierzyła te funkcje administratorowi, zabezpieczając finansowanie tych funkcji poprzez lokalne opłaty i należności za gospodarowanie odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych (zwane dalej „opłatami i należnościami”) lub inne składki za gospodarowanie odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych (zwane dalej „składkami”), lub z innych źródeł;”.

2. Art. 30 ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) monitorować wypełnianie zobowiązań umownych między gminą lub upoważnionym przez nią administratorem systemu gospodarowania odpadami komunalnymi a osobą gospodarującą odpadami, o której mowa w ust. 12 niniejszego artykułu;”.

3. W art. 30 ust. 3 uchyla się pkt 3.

4. Art. 30 ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedstawia radzie gminy wyliczenie wysokości opłat i należności lub składek; po zatwierdzeniu przez radę gminy kwot nowych opłat i należności lub składek, publikuje na swojej stronie internetowej informację o szacunkowych kosztach świadczenia usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi wykorzystanej do obliczenia wysokości opłat i należności lub składek oraz publikuje, do dnia 1 czerwca każdego roku kalendarzowego, rzeczywiste koszty świadczenia usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi za poprzedni rok kalendarzowy według grup kosztów regionalnych centrów gospodarowania odpadami określonych w projekcie ceny regionalnej oraz grupy kosztów dodanych przez rady gmin przy ustalaniu wysokości opłat, należności i składek, zgodnie z procedurą określoną w art. 30² ust. 10 niniejszej ustawy;”.

5. Art. 30 ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) gromadzenie i analiza informacji dotyczących gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych na terenie gminy lub regionu gospodarowania odpadami, a także dotyczących wdrażania działań określonych w regionalnym planie zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi, zatwierdzonym przez radę rozwoju regionalnego, oraz w gminnym planie zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi, zatwierdzonym przez radę gminy, które zapewniają realizację zadań określonych w krajowym planie zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi, zatwierdzonym przez rząd;”.

6. Art. 30 ust. 3 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wdrażanie działań informacyjnych, edukacyjnych i szkoleniowych w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych oraz zapobiegania ich powstawaniu;”.

7. W art. 30 ust. 3 uchyla się pkt 9.

8. Art. 30 ust. 3 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wykonywanie zadań związanych z zarządzaniem funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 30⁵ ust. 1 niniejszej ustawy;”.

9. W art. 30 ust. 3 uchyla się pkt 11.

10. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) podpisywanie umów, o których mowa w ust. 16 niniejszego artykułu, z producentami lub importerami oraz ich organizacjami;”.

11. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) organizowanie świadczenia usług związanych z instalacją, konserwacją, modernizacją i rozbudową infrastruktury służącej do zbierania odpadów komunalnych i innych

odpadów z gospodarstw domowych, zgodnie z procedurą określoną w ustawie Republiki Litewskiej o zamówieniach publicznych i innych aktach prawnych;”.

12. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) organizowanie, zgodnie z procedurą określoną w ustawie o zamówieniach publicznych oraz innych aktach prawnych, świadczenia usług w zakresie gospodarowania odpadami w przypadku odpadów, których właściciela nie można zidentyfikować lub w przypadku których właściciel nie istnieje;”.

13. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) gromadzenie i przekazywanie gminie informacje, o których mowa w art. 28 ust. 8 niniejszej ustawy;”.

14. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) składanie gminie sprawozdania z wykonania powierzonych funkcji;”.

15. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) publikowanie na swojej stronie internetowej, po zakończeniu roku obrotowego i najpóźniej do dnia 1 lipca następnego roku obrotowego, zrewidowanych rocznych sprawozdań finansowych oraz raportów biegłego rewidenta; dokumenty te muszą pozostawać dostępne na stronie internetowej przez co najmniej 3 lata;”.

16. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) wykonywanie decyzji rady gminy, gminnego organu wykonawczego lub osoby upoważnionej przez niego zgodnie z procedurą przewidzianą w ustawie o samorządzie lokalnym w sprawie organizacji systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, wydanych w ramach wykonywania przepisów niniejszej ustawy i innych aktów prawnych;”.

17. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) udzielanie organom państwowym i gminnym informacji niezbędnych do wykonywania ich obowiązków ustawowych i wykonawczych;”.

18. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 20 w brzmieniu:

„20) rozpatrywanie wniosków i skarg posiadaczy odpadów komunalnych, zgodnie z procedurą określoną w ustawie Republiki Litewskiej o administracji publicznej, dotyczących nałożonych na nich (obliczonych) opłat i należności lub składek, a także stosowanie ulg w opłatach, należnościach lub składkach zgodnie z procedurą ustaloną przez gminę, w odniesieniu do jakości świadczonych usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, a mianowicie jakości zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania, oraz organizacji świadczenia usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi;”.

19. W art. 30 ust. 3 dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

„21) zapewnienie jakości segregowania odpadów komunalnych i innych odpadów z gospodarstw domowych prowadzonego przez posiadaczy odpadów poprzez wykonywanie określonych czynności nadzorczych i kontrolnych (sprawdzanie zawartości pojemników do segregowania odpadów komunalnych i innych odpadów z gospodarstw domowych lub analizowanie ich składu, identyfikowanie, rejestrowanie i zapobieganie naruszeniom zasad segregowania odpadów oraz inne czynności), oraz, w przypadku stwierdzenia naruszeń w zakresie segregowania odpadów komunalnych i innych odpadów z gospodarstw domowych, przekazywanie informacji dotyczących tych naruszeń osobie upoważnionej przez gminny organ wykonawczy zgodnie z procedurą określoną w ustawie o samorządzie lokalnym, która jest odpowiedzialna za dalsze badanie tych naruszeń oraz, w przypadku istnienia podstaw, za pociągnięcie sprawców do odpowiedzialności zgodnie z przepisami kodeksu wykroczeń administracyjnych.”.

20. Art. 30 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Gmina pełni funkcje organizacji lub zarządzania systemem gospodarowania odpadami komunalnymi nieprzydzielone administratorowi systemu gospodarowania odpadami komunalnymi zgodnie z procedurą przewidzianą w ustawie.”.

21. Art. 30 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Odpady komunalne i inne odpady z gospodarstw domowych, które powstają na terenie gmin wchodzących w skład regionu gospodarowania odpadami komunalnymi i które są składowane na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne, mogą być składowane wyłącznie na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne utworzonym w tym regionie gospodarowania odpadami komunalnymi. Odpady inne niż niebezpieczne powstałe podczas produkcji i w trakcie działalności gospodarczej, przeznaczone do usunięcia na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne, są również usuwane na regionalnym składowisku odpadów innych niż niebezpieczne.”.

22. Art. 30 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jakość usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, zgodnie z wymaganiami określonymi w aktach prawnych i umowach o świadczenie usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, zapewnia osoba gospodarująca odpadami świadcząca te usługi. Organ wykonawczy właściwej gminy lub osoba przez niego upoważniona zgodnie z procedurą określoną w ustawie o samorządzie lokalnym, odpowiedzialna za nieprzerwane świadczenie tych usług, odpowiada za nadzór i kontrolę jakości usług świadczonych przez osobę gospodarującą odpadami, w tym za nadzór i kontrolę przestrzegania zobowiązań umownych określonych w umowach podpisanych między administratorem systemu gospodarowania odpadami komunalnymi a osobami gospodarującymi odpadami.”.

23. Art. 30 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister środowiska określa minimalne wymagania jakościowe dla usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi oraz wymagania dla administracji świadczenia usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi.”.

24. Art. 30 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W systemach gospodarowania odpadami komunalnymi gospodarowanie odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych musi być zorganizowane w sposób sprzyjający przygotowaniu odpadów do odzysku i recyklingu. Wszystkim posiadaczom odpadów komunalnych należy zapewnić:

- 1) środki do zbiórki mieszanych odpadów komunalnych;
- 2) środki do zbiórki bioodpadów lub gospodarowania nimi;
- 3) środki do segregowania surowców wtórnych (papieru i tektury, szkła, tworzyw sztucznych, metalu, w tym odpadów opakowaniowych) oraz odpadów tekstylnych w miejscu ich wytworzenia;
- 4) możliwość przekazywania innych odpadów z gospodarstw domowych (drewna, odpadów mineralnych – betonu, cegieł, płytek, ceramiki i innych przedmiotów, metali, szkła, tworzyw sztucznych, tynku oraz innych odpadów powstających w wyniku prac budowlanych prowadzonych przez mieszkańców, zużytych opon z gospodarstw domowych niesklasyfikowanych jako towary podlegające opodatkowaniu oraz innych odpadów);
- 5) możliwość przekazywania mebli, sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, baterii, akumulatorów i innych odpadów komunalnych;
- 6) możliwość przekazywania odpadów niebezpiecznych wytwarzanych przez gospodarstwa domowe;
- 7) możliwość przekazywania zużytych opon z gospodarstw domowych, które są klasyfikowane jako towary podlegające opodatkowaniu.”.

25. W art. 30 dodaje się pkt 10¹ w brzmieniu:

„10¹. Gmina lub administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi działający w jej imieniu, bez pobierania dodatkowej opłaty od posiadaczy odpadów komunalnych, zapewnia im dostęp do instalacji służących do zbierania odpadów komunalnych oraz innych odpadów z gospodarstw domowych, o których mowa w ust. 10 niniejszego artykułu, lub gospodarowania nimi, a także możliwość przekazywania określonych rodzajów odpadów. Zapewnienie posiadaczom odpadów komunalnych środków do zbierania odpadów komunalnych oraz innych odpadów z gospodarstw domowych, o których mowa w ust. 10 niniejszego artykułu, lub gospodarowania nimi, a także możliwości przekazywania określonych rodzajów odpadów

finansowane jest ze środków pochodzących z opłat i należności lub składek, lub przez producentów lub importerów, lub ich organizacje, lub z innych źródeł finansowania zgodnie z rozdziałami VIII¹ do VIII⁶ oraz VIII¹¹ niniejszej ustawy lub na mocy ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.

26. Art. 30 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Osoba gospodarująca odpadami świadcząca usługi w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych, w tym odpadami opakowaniowymi powstającymi w strumieniu odpadów komunalnych, może prowadzić tę działalność na terenie gminy, jeżeli zostanie wybrana przez gminę lub – z upoważnienia gminy – przez administratora systemu gospodarowania odpadami komunalnymi (nie dotyczy to osób gospodarujących odpadami, które zbierają odpady produktowe i opakowaniowe w ramach uzupełniających systemów zbierania odpadów). Gmina lub – z upoważnienia gminy – administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, który wybrał, zgodnie z procedurą określoną w ust. 11 niniejszego artykułu, osoby gospodarujące odpadami świadczące usługi w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, jest zobowiązany do poinformowania posiadaczy odpadów komunalnych w terminie 5 dni roboczych poprzez opublikowanie imion i nazwisk oraz danych kontaktowych tych osób gospodarujących odpadami zgodnie z procedurą określoną przez gminę.”.

27. Art. 30 ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Osoba (osoba fizyczna lub osoba prawna zarejestrowana w Republice Litewskiej, oddział lub przedstawicielstwo osoby prawnej, a także oddział lub przedstawicielstwo osoby prawnej z siedzibą w państwie członkowskim i posiadające siedzibę w Republice Litewskiej) jest uznawana za posiadacza odpadów komunalnych, niezależnie od jej formy prawnej lub charakteru prowadzonej działalności, i ma obowiązek segregować odpady komunalne oraz inne odpady z gospodarstw domowych podlegające segregowaniu zgodnie z ustawami i innymi aktami prawnymi.”,

28. Art. 30 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W celu realizacji określonego w niniejszej ustawie obowiązku organizacji przez producentów i importerów gospodarowania odpadami powstałymi w trakcie korzystania z produktów udostępnionych przez producentów i importerów na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych (sprzętu elektrycznego i elektronicznego, baterii lub akumulatorów wbudowanych w urządzenia lub pojazdy, towarów podlegających opodatkowaniu, produktów w opakowaniach) oraz wykonywania zadań związanych z gospodarowaniem zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, towarami podlegającymi opodatkowaniu lub odpadami opakowaniowymi określonych przez rząd lub instytucję przez

niego upoważnioną, producenci i importerzy lub organizacje upoważnione mogą ustanowić uzupełniające systemy zbierania odpadów organizowane przez gminę. W takim przypadku warunki ustanowienia systemu zbierania odpadów muszą być skoordynowane z gminą zgodnie z procedurą określoną przez rząd lub instytucję przez nią upoważnioną.”.

29. Art. 30 ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Przy organizacji gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, oponami z motocykli i samochodów osobowych oraz odpadami opakowaniowymi powstającymi w strumieniu odpadów komunalnych gminy (lub upoważnieni przez nie administratorzy systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, lub podmiot prawny utworzony przez gminy, którym gminy powierzyły zarządzanie składowiskami odpadów wielkogabarytowych, będącymi częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi) muszą zawrzeć następujące umowy z producentami i importerami oraz z organizacjami przez nich utworzonymi:

1) umowy, o których mowa w art. 34² i 34³ niniejszej ustawy, dotyczące finansowania transportu odpadów produktowych z miejsc zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, organizacji ich odzysku oraz kosztów prowadzenia takich miejsc związanych ze zbieraniem odpadów z produktów, o których mowa w art. 34² i 34³ niniejszej ustawy, bez pobierania dodatkowej opłaty, proporcjonalnie do udziału w rynku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych będącego w posiadaniu producenta lub importera lub ich organizacji;

2) umowy o współpracy, o których mowa w art. 10 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, oraz umowy w sprawie organizacji i finansowania gospodarowania odpadami opakowaniowymi, o których mowa w ust. 16² niniejszego artykułu;

3) umowy, o których mowa w art. 34¹⁹ ust. 3 pkt 2 niniejszej ustawy, dotyczące finansowania transportu odpadów produktowych z miejsc zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, organizacji ich odzysku oraz kosztów prowadzenia takich miejsc związanych ze zbieraniem odpadów z produktów, o których mowa w art. 34¹⁹ ust. 3 pkt 2 niniejszej ustawy, bez pobierania dodatkowej opłaty, proporcjonalnie do udziału w rynku opon z motocykli i samochodów osobowych będącego w posiadaniu producenta lub importera lub ich organizacji.”.

30. Art. 30 ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Gminy muszą realizować zadania wyznaczone im w krajowym planie zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi, zatwierdzonym przez rząd, w terminach określonych w tym planie oraz zapewnić spełnienie poniższych wymogów dotyczących organizacji gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych:

1) zapewnienie świadczenia usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi wszystkim posiadaczom odpadów komunalnych na obszarze gminy oraz spełniania minimalnych wymagań jakościowych dla usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi określonych przez ministra środowiska, a także wymagań określonych w aktach prawnych regulujących kwestie ochrony środowiska i bezpieczeństwa zdrowia publicznego;

2) zapewnienie gospodarowania odpadami komunalnymi mieszanymi wszystkim posiadaczom odpadów komunalnych;

3) zapewnienie, aby wszyscy posiadacze odpadów komunalnych mieli możliwość i środki do segregowania surowców wtórnych (papieru i tektury, szkła, tworzyw sztucznych, metali, w tym odpadów opakowaniowych);

4) zapewnienie, aby wszyscy posiadacze odpadów komunalnych mieli możliwość i środki do segregowania swoich bioodpadów;

5) zapewnienie, aby wszyscy posiadacze odpadów komunalnych mieli możliwość i środki do segregowania odpadów tekstylnych;

6) prowadzenie selektywnego zbierania surowców wtórnych (papieru i tektury, szkła, tworzyw sztucznych, metali, w tym odpadów opakowaniowych) od przedsiębiorstw, placówek i organizacji w specjalnych pojemnikach lub przy użyciu innych środków do zbierania;

7) zapewnienie właściwego unieszkodliwiania odpadów z gospodarstw domowych, w tym drewna, odpadów mineralnych (betonu, cegieł, płytek, ceramiki i innych materiałów), metali, szkła, tworzyw sztucznych, gipsu oraz innych odpadów powstających w wyniku prac budowlanych prowadzonych przez mieszkańców, a także mebli, sprzętu elektrycznego i elektronicznego, opon i innych odpadów; zorganizowanie zbierania tych odpadów, z wyjątkiem opon, które są klasyfikowane jako towary podlegające opodatkowaniu, oraz zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, poprzez zbieranie odpadów u źródła od posiadaczy odpadów zgodnie z minimalnymi wymogami jakościowymi dotyczącymi usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi zatwierdzonymi przez ministra środowiska (zwane dalej „zbieraniem odpadów u źródła”), oraz wyznaczenie punktów zbierania takich odpadów (zwanymi dalej „punktami zbierania odpadów wielkogabarytowych”), a także, opcjonalnie, zorganizowanie zbierania takich odpadów w inny sposób zgodnie z procedurą ustaloną przez gminę;

8) zapewnienie selektywnego zbierania odpadów niebezpiecznych wytwarzanych przez gospodarstwa domowe (z wyłączeniem zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz baterii i akumulatorów) oraz zorganizowanie zbierania tych odpadów u źródła oraz w punktach zbierania odpadów wielkogabarytowych, a także, opcjonalnie, zorganizowanie zbierania takich odpadów w inny sposób zgodnie z procedurą ustaloną przez gminę; zapewnienie, aby

zorganizowane przez gminy systemy gospodarowania odpadami komunalnymi nie odmawiały odbioru zużytych baterii i akumulatorów od użytkowników;

9) zmniejszenie ilości unieszkodliwionych odpadów komunalnych i innych odpadów z gospodarstw domowych na terenie gminy;

10) edukowanie i informowanie społeczeństwa na temat możliwości gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych;

11) zapewnienie, aby każda gmina oraz każdy region gospodarowania odpadami komunalnymi stworzyły warunki do przetwarzania komunalnych bioodpadów (w celu kompostowania lub fermentacji beztlenowej);

12) utworzenie punktów zbierania, odnawiania i naprawy artykułów gospodarstwa domowego, które nie stały się jeszcze odpadami, lub punktów zbierania i przygotowywania do ponownego użycia odpadów nadających się do ponownego użycia.”.

31. Art. 30 ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Gminy muszą zapewnić, aby na składowiska trafiały wyłącznie odpady komunalne oraz inne odpady z gospodarstw domowych, które po segregowaniu nadal nie nadają się do odzysku i które zostały zebrane na ich terenie.”.

32. Art. 30 ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. W celu zapewnienia zgodności z zasadą „zanieczyszczający płaci” przy ustalaniu cen usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, gminy (lub podmioty prawne utworzone przez gminy, którym powierzono administrowanie systemem gospodarowania odpadami komunalnymi) muszą zawrzeć z producentami, importerami oraz utworzonymi przez nich organizacjami umowy o finansowaniu, o których mowa w art. 7² i 10 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, dotyczące segregowania i przetwarzania odpadów, w tym odpadów porzuconych w przestrzeni publicznej, pochodzących z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, najpóźniej do 1 lutego każdego roku kalendarzowego. Gminy muszą wybierać podmioty zajmujące się zbieraniem, transportem i przetwarzaniem odpadów pochodzących z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, powstających w strumieniach odpadów komunalnych, zgodnie z procedurą określoną w ustawach i innych aktach prawnych Republiki Litewskiej. Minister środowiska zatwierdza zalecenia dotyczące kryteriów finansowania segregowania, zbierania, transportu i przetwarzania odpadów przekazywanych do publicznych systemów zbierania oraz odpadów porzuconych w przestrzeni publicznej, a także głównych warunków zawierania umów o takie finansowanie.”.

1. Tytuł art. 30¹ otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30¹. Umowa o świadczenie usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi oraz o pobieranie odpowiednich opłat.”.

2. Art. 30¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie organizacji gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych, przy zawieraniu umowy o świadczenie usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi lub przy uiszczaniu opłat i należności ustalonych przez gminę, posiadacze odpadów są reprezentowani przez właściciela nieruchomości, z której korzystają, lub przez przedstawiciela prawnego właściciela nieruchomości, lub przez osobę upoważnioną przez właściciela nieruchomości, lub przez wspólnotę właścicieli budynku wielorodzinnego i innych lokali, stowarzyszenie właścicieli domów jednorodzinnych, stowarzyszenie właścicieli garaży, stowarzyszenie ogrodników lub inne stowarzyszenie, zarządcę obiektów wspólnego użytku, lub – w przypadku istnienia pisemnego porozumienia między właścicielami mieszkań lub innych lokali – osoby, które zawarły umowy o wspólnym działaniu zgodnie z kodeksem cywilnym w celu wykonywania praw współwłasności (zwane dalej „osobami upoważnionymi”).”.

3. Art. 30¹ ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) procedura ustalania ceny za gospodarowanie odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych;”.

4. Art. 30¹ ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wnioski o odzyskanie opłat i należności, których płatnik nie uiścił w terminie, rozpatrywane są zgodnie z procedurą określoną w ustawie o postępowaniu administracyjnym Republiki Litewskiej. Do Regionalnego Sądu Administracyjnego można złożyć wniosek o wydanie orzeczenia w sprawie odzyskania opłat i należności, których nie uiszczono w terminie.”.

Artykuł 13 Zmiana artykułu 30²

Art. 30² otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30². Ceny usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi

1. Ceny usług w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi, dotyczących gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych w ramach systemów gospodarowania odpadami komunalnymi organizowanych przez gminy, ustala się zgodnie z zasadami solidarności, proporcjonalności, niedyskryminacji, odzyskiwania kosztów i przejrzystości, a także zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”, mającą zastosowanie w dziedzinie gospodarowania odpadami. Zasady solidarności, proporcjonalności,

niedyskryminacji, odzyskiwania kosztów i przejrzystości w ustalaniu cen usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi są rozumiane w następujący sposób:

1) solidarność – przy ustalaniu opłat, należności lub składek zasada ta oznacza, że posiadacze odpadów komunalnych, którzy korzystają z korzystniejszych warunków ze względu na czynniki ekonomiczne, miejsce zamieszkania, odległość od instalacji gospodarowania odpadami lub inne przyczyny, przyczyniają się do finansowania gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych, tak aby umożliwić dostęp do usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi posiadaczom odpadów komunalnych, którzy nie korzystają z takich warunków i dla których opłaty, należności lub składki stanowią większe obciążenie;

2) proporcjonalność – stosowanie tej zasady musi gwarantować, że wysokość opłat, należności lub składek nie przekracza poziomu niezbędnego do osiągnięcia celu, jakim jest funkcjonowanie systemu gospodarowania odpadami komunalnymi oraz finansowanie usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi. Zasada ta oznacza, że opłaty i należności lub składki nakładane na posiadaczy odpadów komunalnych muszą być proporcjonalne do ilości odpadów komunalnych i innych odpadów z gospodarstw domowych, które mogą być wytwarzane lub są wytwarzane, z uwzględnieniem charakteru nieruchomości posiadaczy odpadów, jej przeznaczenia lub prowadzonej działalności;

3) niedyskryminacja – zasada ta oznacza, że przy ustalaniu opłat i należności lub składek dla posiadaczy odpadów komunalnych należących do tej samej kategorii należy stosować te same metody, procedury i kwoty do ustalania i obliczania takich opłat i należności lub składek;

4) odzyskiwanie kosztów – zasada ta oznacza, że przychody uzyskane ze świadczonych usług powinny pokrywać minimalne koszty związane z gospodarowaniem odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych, niezbędne do świadczenia tych usług. Wdrażając tę zasadę, poziom opłat i należności lub składek należy ustalić na poziomie zapewniającym pokrycie przez posiadaczy odpadów komunalnych niezbędnych kosztów związanych z gospodarowaniem odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych, które są ponoszone w celu zapewnienia zgodności systemu gospodarowania odpadami komunalnymi z wymogami określonymi w niniejszej ustawie i innych aktach prawnych regulujących organizację i funkcjonowanie systemów gospodarowania odpadami komunalnymi;

5) przejrzystość – stosowanie tej zasady musi gwarantować, że informacje dotyczące metod, procedur i kwot wykorzystywanych do ustalania i obliczania opłat, należności lub składek są podawane do wiadomości publicznej.

2. Cena usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi powinna zapewniać długoterminowe funkcjonowanie infrastruktury służącej gospodarowaniu odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych oraz jej modernizację, a także umożliwiać posiadaczom odpadów komunalnych udział w gospodarowaniu odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych oraz ograniczać zanieczyszczenie środowiska.

3. Przy ustalaniu wysokości opłat i należności lub składek należy przestrzegać zatwierdzonych przez rząd zasad ustalania wysokości opłat i należności lub składek oraz aktów prawnych gminy dotyczących ustalania opłat i należności lub składek.

4. Opłaty i należności lub składki ustalone przez radę gminy oraz informacje, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4 niniejszej ustawy, są publikowane na stronie internetowej danej gminy.

5. Cena regionalna, obejmująca rozsądny zwrot z inwestycji ustalony przez Radę zgodnie z zatwierdzonymi przez Radę metodami ustalania regionalnych cen gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych, opiera się na niezbędnych i rozsądnych kosztach związanych z gospodarowaniem odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych wymaganymi do prowadzenia działalności regulowanej, długoterminowej eksploatacji regionalnych instalacji gospodarowania odpadami komunalnymi przeznaczonych do gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych, ich modernizacji i rozbudowy, zapewnienia świadczenia odpowiednich usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi oraz zmniejszenia zanieczyszczenia środowiska (zwanych dalej „niezbędnymi kosztami uwzględnianymi w cenie regionalnej”). Koszty poniesione w związku z prowadzeniem działalności, która nie wchodzi w zakres działalności regulowanej nie są wliczane do niezbędnych kosztów uwzględnianych w cenie regionalnej. Przy ustalaniu niezbędnych kosztów uwzględnianych w cenie regionalnej uwzględnia się umowy o świadczenie poszczególnych usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, niezbędne inwestycje oraz konieczność utworzenia rezerw na zamknięcie składowisk odpadów, aby zapewnić nieprzerwane gospodarowanie odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych zgodnie z wymogami środowiskowymi. Koszty wdrożenia środków zapobiegania powstawaniu odpadów realizowanych przez regionalne centrum gospodarowania odpadami, zgodnie z krajowym planem zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi zatwierdzonym przez rząd, regionalnymi planami zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi oraz gminnymi planami zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi, a także koszty zleconego przez gminę gospodarowania odpadami z produktów i opakowań, których producenci

lub importerzy podlegają zasadzie odpowiedzialności producenta, w punktach zbierania odpadów wielkogabarytowych lub punktach kompostowania niezarządzanych przez regionalne centra gospodarowania odpadami – w zakresie, w jakim producenci lub importerzy, lub ich organizacje nie są zobowiązani do finansowania ich zgodnie z rozdziałami VIII¹–VIII⁶ i VIII¹¹ niniejszej ustawy lub ustawy o zarządzaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, koszty spalania odpadów, poniesione przy rozliczaniu się z operatorem współspalarni lub spalarni odpadów komunalnych, które zostały spalane po segregowaniu i nie nadają się do recyklingu ani innego odzysku, ale posiadają wartość energetyczną, uznaje się za niezbędne koszty uwzględniane w cenie regionalnej. Ciężar udowodnienia, że cena regionalna opiera się na niezbędnych kosztach, spoczywa na regionalnym centrum gospodarowania odpadami.

6. Etapy przygotowania projektu ceny regionalnej są następujące:

1) regionalne centra gospodarowania odpadami, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu i wymogami określonymi w ust. 2, zatwierdzonymi przez Radę metodami ustalania regionalnych cen gospodarowania odpadami komunalnymi, co najmniej na 5 miesięcy przed wygaśnięciem ceny regionalnej, przygotowują i przedkładają Radzie projekt obliczenia ceny regionalnej;

2) podczas przygotowywania przez regionalne centra gospodarowania odpadami projektów ceny regionalnej gminy muszą przekazać im wszystkie niezbędne informacje;

3) wraz z projektami ceny regionalnej przedłożonymi do zatwierdzenia regionalne centra gospodarowania odpadami przedstawiają uzasadnienie dla projektów ceny regionalnej i swoich planów operacyjnych, z uwzględnieniem zatwierdzonych przez Radę metod ustalania regionalnych cen gospodarowania odpadami komunalnymi. Kopia projektu ceny regionalnej powinna zostać przedłożona gminom wchodzącym w skład regionu gospodarowania odpadami komunalnymi w tym samym czasie, co Radzie. Gminy w obrębie regionu gospodarowania odpadami komunalnymi przedstawią swoje uwagi regionalnym centrom gospodarowania odpadami i Radzie nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania projektu ceny regionalnej;

4) Rada, po zbadaniu projektu ceny regionalnej, ustala nową cenę regionalną dla danego regionu w terminie 5 miesięcy od daty przedłożenia przez regionalne centrum gospodarowania odpadami wszystkich odpowiednich danych lub dokumentów określonych w zatwierdzonych przez Radę metodach ustalania regionalnych cen gospodarowania odpadami komunalnymi. Jeżeli Rada nie ustali nowej ceny regionalnej w wyznaczonym terminie, poprzednio ustalona cena regionalna pozostaje w mocy. Cena regionalna ustalona przez Radę pozostaje w mocy przez co najmniej 3 lata do czasu wejścia w życie nowej ceny regionalnej ustalonej decyzją Rady;

5) Rada ma prawo zwrócić projekt ceny regionalnej do regionalnego centrum gospodarowania odpadami w celu uzupełnienia, jeżeli cena regionalna zawarta w projekcie ceny regionalnej przedłożonym Radzie została obliczona z naruszeniem wymogów dotyczących ustalania cen regionalnych, określonych w metodach ustalania regionalnych cen gospodarowania odpadami komunalnymi, lub jest nieprawidłowa.

7. Ceny regionalne ustalone przez Radę podlegają corocznej korekcie, jeżeli zmieni się zakres działalności regulowanej lub jeżeli, zgodnie z art. 30⁶ niniejszej ustawy, w sprawozdaniu dotyczącym działalności regulowanej stwierdzono, że rzeczywiste niezbędne koszty uwzględniane w cenie regionalnej poniesione w ramach tej działalności różnią się o co najmniej 5 procent od niezbędnych kosztów uwzględnionych w tej cenie, lub na mocy decyzji Rady, podjętej po kontroli działalności regulowanej przeprowadzonej przez regionalne centrum gospodarowania odpadami, przeprowadzonej przez Radę zgodnie z procedurą określoną w art. 30⁸ niniejszej ustawy, w przypadku ujawnienia okoliczności mających wpływ na korektę ceny regionalnej, lub z inicjatywy gminy, jeżeli suma faktycznie poniesionych niezbędnych kosztów uwzględnianych w cenie regionalnej przewyższa lub jest niższa od części opłat i należności lub składek należnych od wszystkich posiadaczy odpadów komunalnych w tej gminie w ciągu roku kalendarzowego, która pokrywa niezbędne koszty uwzględniane w cenie regionalnej. Regionalne centrum gospodarowania odpadami przedkłada Radzie nowy projekt ceny regionalnej, sporządzony zgodnie z zatwierdzonymi przez Radę metodami ustalania regionalnych cen gospodarowania odpadami komunalnymi, nie później niż 3 miesiące po wystąpieniu określonych okoliczności, a w roku, w którym wygasa cena regionalna ustalona przez Radę – nie później niż 3 miesiące przed miesiącem i dniem, w którym ustalono obowiązującą cenę regionalną.

8. Obowiązujące ceny regionalne ustalone przez Radę są publikowane na stronie internetowej Rady oraz za pomocą innych środków.

9. Niezbędne koszty części opłat i należności lub składek wyliczonych przez gminy obejmują koszty administrowania systemem gospodarowania odpadami komunalnymi gminy oraz koszty administrowania funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi, koszty usług zbierania i transportu odpadów komunalnych i innych odpadów z gospodarstw domowych od posiadaczy odpadów, koszty instalacji, konserwacji, modernizacji i rozbudowy infrastruktury zbierania odpadów komunalnych i innych odpadów z gospodarstw domowych (z wyłączeniem środków, o których mowa w art. 30 ust. 10 pkt 3 niniejszej ustawy, punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych lub punktach kompostowania zarządzanych przez regionalne centrum gospodarowania odpadami, z upoważnienia gminy), koszty przetwarzania odpadów komunalnych i innych odpadów z gospodarstw domowych zbieranych w ramach systemów gospodarowania odpadami komunalnymi organizowanych przez gminy, poniesione w

ramach działalności niesklasyfikowanej jako działalność regulowana, koszty realizacji działań mających na celu zapobieganie powstawaniu odpadów przewidzianych w krajowym planie zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi, zatwierdzonym przez rząd, regionalnych planach zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi oraz gminnych planach zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi, poniesione w ramach działalności niesklasyfikowanej jako działalność regulowana, koszty gospodarowania odpadami z produktów i opakowań, których producenci lub importerzy podlegają zasadzie odpowiedzialności producenta, w punktach zbierania odpadów wielkogabarytowych lub punktach kompostowania niezarządzanych przez regionalne centra gospodarowania odpadami – (w zakresie, w jakim producenci lub importerzy, lub ich organizacje nie są zobowiązani do finansowania ich zgodnie z rozdziałami VIII¹–VIII⁶ i VIII¹¹ niniejszej ustawy lub ustawy o zarządzaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi).

10. Rady gmin, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu i wymogami określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu, obliczają i zatwierdzają, stosując ceny regionalne ustalone przez Radę, zgodnie z przepisami zatwierdzonymi przez rząd w odniesieniu do ustalania wysokości opłat i należności lub składek, oraz akty prawne gmin określające wysokość opłat i należności lub składek, dodając niezbędne koszty części opłat i należności lub składek, która ma być obliczana przez gminy, kwoty nowych opłat i należności lub składek lub, nie później niż w ciągu 7 miesięcy od daty ustalenia nowych cen regionalnych po raz pierwszy lub, nie później niż w ciągu 5 miesięcy od daty ustalenia nowych cen regionalnych za rok będący przedmiotem ponownego obliczenia lub rok późniejszy, obliczają i zatwierdzają nowe lub zatwierdzają istniejące kwoty opłat i należności lub składek. Decyzję w sprawie rozpoczęcia i okresu stosowania kwot zatwierdzonych opłat i należności lub składek podejmuje rada gminy, biorąc pod uwagę pozostały okres ważności ceny regionalnej ustalonej przez Radę, datę zatwierdzenia kwoty nowych opłat i należności lub składek ponownie obliczonych z powodów określonych w ust. 7 i 11 niniejszego artykułu lub w art. 13 ust. 3 ustawy Republiki Litewskiej o opłatach i należnościach. Jeżeli rada gminy nie zatwierdzi nowych lub dotychczasowych kwot opłat i należności lub składek w terminie określonym w niniejszym ustępie, zastosowanie mają kwoty opłat i należności lub składek obowiązujące przed ustaleniem nowych cen regionalnych (zwane dalej „dotychczasowymi kwotami opłat i należności lub składek”). Jeżeli po upływie terminu określonego w niniejszym ustępie zatwierdzone nowe kwoty opłat i należności lub składek są wyższe niż dotychczasowe kwoty opłat i należności lub składek, dotychczasowe kwoty opłat i należności lub składek stosuje się do gminy lub administratora systemu gospodarowania odpadami komunalnymi przy obliczaniu kwot należnych od posiadaczy odpadów za usługi w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi w okresie od upływu

terminu zatwierdzenia nowych kwot opłat i należności lub składek, o którym mowa w niniejszym ustępie, do dnia faktycznego wejścia w życie nowych kwot opłat i należności lub składek. Różnica między kwotami należnymi za usługi w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi z powodu niedotrzymania terminu określonego w niniejszym ustępie jest zwracana przez gminy ze środków budżetów gmin. Jeżeli po upływie terminu określonego w niniejszym ustępie zatwierdzone nowe kwoty opłat i należności będą niższe od dotychczasowych kwot opłat i należności, gmina lub, z jej upoważnienia, administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi dokona ponownego obliczenia kwot należnych od posiadaczy odpadów z tytułu usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi za okres od upływu terminu zatwierdzenia nowych kwot opłat i należności, o którym mowa w niniejszym ustępie, do dnia wejścia w życie nowych kwot opłat i należności, oraz zwróci posiadaczom odpadów nadpłacone kwoty lub potrąci te kwoty w ramach przyszłych płatności opłat i należności lub składek za usługi w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi.

11. Przy nakładaniu opłat i należności lub składek na terenie gminy, gmina lub, z jej upoważnienia, administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi musi zapewnić, aby koszty faktycznie poniesione na terenie gminy w związku z gospodarowaniem odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych oraz wdrażaniem środków zapobiegania powstawaniu odpadów, które zgodnie z procedurą określoną w ust. 10 niniejszego artykułu muszą zostać uwzględnione w wysokości opłat i należności lub składek, zostały wpłacane regionalnemu centrum gospodarowania odpadami oraz osobom gospodarującym odpadami. Jeżeli koszty faktycznie poniesione w gminie na gospodarowanie odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych oraz na wdrażanie środków zapobiegania powstawaniu odpadów przekraczają lub wynoszą mniej niż kwoty opłat i należności lub składek wnoszonych przez posiadaczy odpadów w roku kalendarzowym, gminy dokonują ponownej oceny niezbędnych kosztów części opłat i należności lub składek obliczonych przez gminy lub inicjują dostosowanie ceny regionalnej zgodnie z procedurą określoną w ust. 7 niniejszego artykułu, ponownie obliczają i ustalają kwotę opłat i należności lub składek, które zapewniłyby, aby koszty faktycznie poniesione w gminie na gospodarowanie odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych oraz na wdrażanie środków zapobiegania powstawaniu odpadów, które zgodnie z procedurą określoną w ust. 10 niniejszego artykułu muszą zostać włączone do kwoty opłat i należności lub składek, były wpłacane regionalnemu centrum gospodarowania odpadami i osobom gospodarującym odpadami. Rada gminy może przyznawać ulgi posiadaczom odpadów ze środków budżetu gminy. Ulgi dla posiadaczy odpadów są przyznawane przez radę gminy zgodnie z ustaloną procedurą.

12. Na mocy uchwały rady gminy posiadacze odpadów (osoby fizyczne i prawne), którzy kompostują bioodpady zaklasyfikowane jako odpady komunalne w miejscu ich wytworzenia, mogą podlegać obniżonym opłatom i należnościom lub składkom. Gmina lub, z jej upoważnienia, administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, przeprowadzając rejestrację posiadaczy odpadów komunalnych zgodnie z procedurą ustaloną przez ministra środowiska, są uprawnieni do przetwarzania danych dotyczących kompostowania bioodpadów, zaklasyfikowanych jako odpady komunalne, przez posiadaczy odpadów (osoby fizyczne i prawne) w miejscu ich wytworzenia.

13. Posiadacze odpadów są zobowiązani do rozliczenia się z gminą lub podmiotem prawnym odpowiedzialnym za administrowanie funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi poprzez uiszczenie ustalonych opłat i należności lub składek zgodnie z:

1) przepisami ustawy o opłatach i należnościach, w przypadku gdy opłata lub należność jest pobierana na obszarze gminy;

2) postanowieniami zawartych umów, pod warunkiem że na terytorium gminy obowiązują składki.

14. Operatorzy współspalarni lub spalarni odpadów stosują stawkę za tonę spalonych odpadów komunalnych w odniesieniu do odpadów komunalnych, które zostały spalone w regionalnym centrum gospodarowania odpadami po segregacji i które nie nadają się do recyklingu lub innego odzysku, ale mają wartość energetyczną. We wszystkich przypadkach stawka za tonę spalonych odpadów komunalnych, stosowana przez operatorów współspalarni lub spalarni odpadów, nie może przekraczać górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych, określonego w ust. 16 niniejszego artykułu.

15. Operatorzy współspalarni lub spalarni odpadów, zgodnie z zatwierdzonymi przez Radę metodami ustalania górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych mających wartość energetyczną, które pozostają po segregowaniu i nie nadają się do recyklingu ani ponownego użycia, przygotowują i przedkładają Radzie projekt górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych. Rada, w terminie 5 miesięcy od daty przedłożenia wszystkich odpowiednich danych lub dokumentów określonych w zatwierdzonych przez Radę metodach ustalania górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych mających wartość energetyczną, które pozostają po segregowaniu i nie nadają się do recyklingu ani ponownego użycia, po przeanalizowaniu projektu górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych, ustala górny limit stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych dla konkretnego operatora współspalarni lub spalarni odpadów. Projekt górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych musi zostać przedłożony Radzie co najmniej 5 miesięcy przed wygaśnięciem obowiązującego górnego limitu. Rada zwraca projekt górnego limitu stawki

za tonę spalonych odpadów komunalnych operatorowi współspalarni lub spalarni odpadów, jeżeli górny limit stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych przedłożony Radzie został obliczony z naruszeniem wymogów dotyczących ustalania górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych, określonych w metodach ustalania górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych mających wartość energetyczną, które pozostają po segregowaniu i nie nadają się do recyklingu ani ponownego użycia, lub jeżeli projekt ten jest nieprawidłowy.

16. Górny limit stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych jest ustalany z uwzględnieniem wymogów środowiskowych oraz alternatywnych metod unieszkodliwiania odpadów i opiera się na niezbędnych kosztach spalania odpadów komunalnych. Niezbędne koszty spalania odpadów komunalnych ustala się z uwzględnieniem kosztów utrzymania operatorów współspalarni lub spalarni odpadów, a także rozsądnego zwrotu z inwestycji ustalonego przez Radę na podstawie zatwierdzonych przez nią metod ustalania regionalnych cen gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych. Obowiązek wykazania, że górny limit stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych opiera się na niezbędnych kosztach spalania odpadów komunalnych, spoczywa na operatorze współspalarni lub spalarni odpadów.

17. Górny limit stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych jest ustalany na okres nie krótszy niż 3 lata i jest aktualizowany raz w roku. Operator współspalarni lub spalarni odpadów przedkłada Radzie nowy projekt górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych, przygotowany zgodnie z zatwierdzonymi przez Radę metodami ustalania górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych mających wartość energetyczną, które pozostają po segregowaniu i nie nadają się do recyklingu ani ponownego użycia, co najmniej 5 miesięcy przed datą zatwierdzenia obowiązującego górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych. Rada, w terminie 5 miesięcy od daty przedłożenia wszystkich odpowiednich danych lub dokumentów określonych w zatwierdzonych przez Radę metodach ustalania górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych mających wartość energetyczną, które pozostają po segregowaniu i nie nadają się do recyklingu ani ponownego użycia, po przeanalizowaniu projektu górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych, ustala nowy górny limit stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych.

18. Uchwała Rady w sprawie ustalenia górnego limitu stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych zostaje oficjalnie opublikowana w rejestrze aktów prawnych, a ustalony w niej górny limit stawki za tonę spalonych odpadów komunalnych wchodzi w życie pierwszego dnia następnego miesiąca.”.

Artykuł 14. Zmiana art. 30³

Art. 30³ ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9) koordynuje opracowanie projektu regionalnej ceny we współpracy z gminami należącymi do regionu gospodarowania odpadami komunalnymi, zgodnie z procedurą określoną w art. 30² niniejszej ustawy;”.

Artykuł 15. Zmiana art. 30⁵

Art. 30⁵ otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30⁵. Zarządzanie funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi

1. Zarządzanie funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi obejmuje następujące zadania, o ile zostały one powierzone przez gminę:

- 1) podpisywanie umów z posiadaczami odpadów komunalnych;
- 2) pobieranie opłat i należności lub składek;
- 3) wypłata środków z funduszu przeznaczonego na gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz podmiotów świadczących usługi w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi;
- 4) rachunkowość funduszy przeznaczonych na gospodarowanie odpadami komunalnymi, prowadzona oddzielnie od pozostałej działalności, w podziale na poszczególne podmioty świadczące usługi w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi oraz poszczególne podmioty otrzymujące środki z tych funduszy;
- 5) publiczne ujawnianie informacji dotyczących funduszy przeznaczonych na gospodarowanie odpadami komunalnymi, które zostały rozliczone i wydatkowane;
- 6) zapewnienie zarządzania funduszami przeznaczonymi na gospodarowanie odpadami komunalnymi przy możliwie najniższych kosztach;
- 7) rozpatrywanie wniosków o zwrot nadpłaconych opłat i należności lub składek oraz odzyskiwanie zaległych kwot;
- 8) opracowywanie, zgodnie z procedurą ustaloną przez radę gminy, projektów decyzji wydawanych przez organ wykonawczy gminy – osobę upoważnioną na mocy ustawy o samorządzie lokalnym – w sprawie udzielania koncesji posiadaczom odpadów uiszczającym opłaty i należności lub składki.

2. Za koszty administrowania funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi uważa się koszty podmiotu prawnego wykonującego powierzone przez gminę funkcje administrowania funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi, ponoszone przy obliczaniu i pobieraniu opłat i należności lub składek oraz przy wystawianiu

faktur za gospodarowanie odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych w ramach zorganizowanych przez gminy systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, a także koszty wynagrodzeń pracowników i funkcjonowania biura związane z funkcjami administrowania funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi.

3. Gmina samodzielnie wykonuje zadania administracyjne związane z funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi, które nie zostały powierzone administratorowi systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, zgodnie z procedurą określoną w przepisach prawa.

4. Opłaty i należności lub składki ustalone zgodnie z przepisami zatwierdzonymi przez rząd w sprawie ustalania wysokości opłat i należności lub składek oraz aktami prawnymi gminy określającymi wysokości opłat i należności lub składek są obowiązkowe dla wszystkich posiadaczy odpadów.

5. Środki z opłat, należności lub składek mogą być wykorzystane wyłącznie na sfinansowanie niezbędnych kosztów uwzględnianych w cenie regionalnej oraz na pokrycie niezbędnych kosztów części opłat i należności lub składek obliczonych przez gminy, o których mowa w art. 30² ust. 9 niniejszej ustawy.”.

Artykuł 16. Zmiana art. 30⁶

Art. 30⁶ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Regionalne centra gospodarowania odpadami, zgodnie z procedurą określoną w niniejszej ustawie i innych aktach prawnych, zapewniają efektywność i opłacalność regulowanej działalności w sektorze gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych. Operatorzy współspalarni lub spalarni odpadów, zgodnie z procedurą określoną w niniejszej ustawie i innych aktach prawnych, zapewniają efektywność i opłacalność regulowanej działalności w sektorze gospodarowania odpadami komunalnymi.”.

Artykuł 17. Zmiana art. 30⁹

Art. 30⁹ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy Rada ds. Konkurencji prowadzi, w ramach swoich kompetencji, dochodzenie w sprawie czynów nieuczciwej konkurencji lub naruszeń zasad niedyskryminacji konsumentów w sektorze gospodarowania odpadami komunalnymi lub innymi odpadami z gospodarstw domowych, prowadzone jest postępowanie wyjaśniające w sprawie takich czynów, wydawane są wiążące zalecenia dla regionalnego centrum gospodarowania odpadami oraz operatorów współspalarni lub spalarni odpadów, a odpowiedzialność za naruszenia ustala się zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w ustawie Republiki Litewskiej o konkurencji. W

tym celu Rada i Rada ds. Konkurencji współpracują ze sobą w celu skutecznego ustalenia zakresu czynów nieuczciwej konkurencji lub naruszeń zasad niedyskryminacji konsumentów w sektorze gospodarowania odpadami komunalnymi lub innymi odpadami z gospodarstw domowych, a także wpływu tych naruszeń na konsumentów korzystających z usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi lub innych regionalnych centrów gospodarowania odpadami oraz operatorów współspalarni lub spalarni odpadów. Regionalne centra gospodarowania odpadami i operatorzy współspalarni lub spalarni odpadów ponoszą odpowiedzialność za te same naruszenia wyłącznie na podstawie niniejszej ustawy lub ustawy o konkurencji, zgodnie z ustalonymi kompetencjami Rady lub Rady ds. Konkurencji.”.

Artykuł 18. Zmiana artykułu 31

Art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rady gminy przyjmują, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 30 ust. 8 niniejszej ustawy, przepisy regulujące organizację systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, świadczenie usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi oraz zapewnienie zgodności tych usług z wymogami określonymi w aktach prawnych regulujących dziedzinę ochrony środowiska i bezpieczeństwa zdrowia publicznego, a także z warunkami gospodarowania odpadami komunalnymi i innymi odpadami z gospodarstw domowych, ustanawiającymi realizację gminnych i regionalnych planów zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi.”.

Artykuł 19. Zmiana art. 31¹

1. Art. 31¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje dotyczące regionalnych centrów gospodarowania odpadami, operatorów współspalarni lub spalarni odpadów oraz podmiotu prawnego, któremu gminy powierzyły administrowanie funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi, jakości usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, warunków świadczenia usług oraz przewidywanych zmian warunków umownych, funkcjonowania, modernizacji, rozbudowy i renowacji systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, inwestycji w rozwój i renowację systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, wysokości opłat i należności lub składek oraz ich struktury, a także organów odpowiedzialnych za pozasądowe rozstrzyganie sporów konsumenckich, są jawne i publikowane na stronach internetowych gmin, regionalnych centrów gospodarowania odpadami, operatorów współspalarni lub spalarni odpadów oraz podmiotu prawnego, któremu gminy powierzyły administrowanie funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi. Informacje publikowane na stronach internetowych gmin, regionalnych

centrów gospodarowania odpadami, operatorów współspalarni lub spalarni odpadów, podmiotu prawnego, któremu gminy powierzyły administrowanie funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi, są aktualizowane w momencie dokonywania zmian.”.

2. Art. 31¹ ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zmiany wysokości opłat i należności lub składek regionalne centra gospodarowania odpadami, operatorzy współspalarni lub spalarni odpadów, podmiot prawny, któremu gminy powierzyły administrowanie funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi, oraz gmina mają obowiązek publicznie poinformować posiadaczy odpadów o zmienionych i ustalonych opłatach i należnościach lub składkach na swoich stronach internetowych, a także w regionalnej gazecie lub za pośrednictwem innych środków informacji publicznej.”.

Artykuł 20. Zmiana art. 31²

Art. 31² otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31². Rozstrzyganie sporów i skarg

1. Skargi posiadaczy odpadów dotyczące ustalonej (obliczonej) dla nich opłaty i należności lub składki, stosowania ulg w odniesieniu do opłat i należności lub składek, zgodnie z procedurą określoną w ustawie o administracji publicznej oraz przepisami zatwierdzonymi przez radę gminy w sprawie rozstrzygania sporów i skarg, są w pierwszej kolejności rozpatrywane przez administratora systemu gospodarowania odpadami komunalnymi lub przez podmiot prawny, któremu gminy powierzyły administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, albo przez organ wykonawczy gminy. Rozpatrywane będą wyłącznie skargi i spory zgłoszone na piśmie. W przypadku gdy osoba nie zgadza się z decyzją podjętą przez administratora systemu gospodarowania odpadami komunalnymi lub przez podmiot prawny, któremu gminy powierzyły administrowanie funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi, lub w przypadku gdy decyzja nie została podjęta w wyznaczonym terminie, można złożyć odwołanie do organu wykonawczego gminy lub do osoby upoważnionej przez ten organ, zgodnie z procedurą określoną w ustawie o samorządzie lokalnym. W przypadku gdy osoba nie zgadza się z decyzją podjętą przez organ wykonawczy gminy lub przez osobę upoważnioną przez organ wykonawczy gminy zgodnie z procedurą określoną w ustawie o samorządzie lokalnym, lub w przypadku braku decyzji w wyznaczonym terminie od decyzji lub zaniechania działania przez organ wykonawczy gminy zgodnie z procedurą określoną w ustawie o samorządzie lokalnym można wnieść odwołanie zgodnie z procedurą określoną w ustawie o administracji publicznej do organu właściwego do wstępnego rozpatrzenia sporu (do Litewskiej Komisji ds. Sporów Administracyjnych, zgodnie z procedurą określoną w ustawie Republiki

Litewskiej o postępowaniu w sprawie wstępnego rozpatrzenia sporu administracyjnego) lub do sądu administracyjnego.

2. Rada rozpatruje w trybie pozasądowym spory między operatorem współspalarni lub spalarni odpadów a regionalnym centrum gospodarowania odpadami dotyczące stawek za tonę spalonych odpadów komunalnych stosowanych przez operatora współspalarni lub spalarni odpadów. Spory te będą rozpatrywane zgodnie z procedurą określoną w przepisach zatwierdzonych przez Radę w sprawie rozstrzygania sporów. Decyzja Rady w sprawie sporów, o których mowa w niniejszym ustępie, stanowi tytuł wykonawczy. W przypadku niewykonania decyzji może ona zostać wyegzekwowana zgodnie z procedurą określoną w kodeksie postępowania cywilnego. Decyzje Rady są wiążące, jeżeli żadna ze stron nie wniesie, w terminie 30 dni kalendarzowych od wydania przez Radę decyzji co do istoty sporu, pozwu do sądu powszechnego zgodnie z procedurą określoną w kodeksie postępowania cywilnego, wnosząc o rozpatrzenie sprawy co do istoty.

3. Od decyzji proceduralnych Rady przyjętych w toku rozpatrywania sporu między regionalnym centrum gospodarowania odpadami a operatorem współspalarni lub spalarni odpadów, w tym od decyzji o odmowie rozpatrzenia sporu, o zawieszeniu lub zakończeniu rozpatrywania sporu oraz od innych decyzji uniemożliwiających rozpatrzenie sporu, przysługuje odwołanie do sądu powszechnego w terminie 7 dni kalendarzowych od dnia doręczenia decyzji zainteresowanej stronie. Od orzeczeń sądowych odnoszących się do decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, nie przysługuje odwołanie.

4. Skargi posiadaczy odpadów i spory między posiadaczem odpadów a regionalnym centrum gospodarowania odpadami, podmiotem prawnym, któremu gminy powierzyły administrowania funduszami na rzecz gospodarowania odpadami komunalnymi lub administratorem systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, dotyczące jakości świadczonych usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, a mianowicie jakości zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów oraz organizacji świadczenia usług w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, są rozpatrywane pozasądowo przez organ wykonawczy gminy lub osobę upoważnioną przez organ wykonawczy gminy zgodnie z procedurą określoną w ustawie o samorządzie lokalnym. Rozpatrywane będą wyłącznie skargi i spory zgłoszone na piśmie. Spory i skargi, o których mowa w niniejszym ustępie, są rozpatrywane zgodnie z procedurą określoną w ustawie o administracji publicznej oraz zgodnie z przepisami zatwierdzonymi przez radę gminy w sprawie rozstrzygania sporów i skarg. Jeżeli osoba nie zgadza się z decyzją podjętą przez osobę upoważnioną przez organ wykonawczy gminy zgodnie z procedurą określoną w ustawie o samorządzie lokalnym lub jeżeli w wyznaczonym terminie nie podjęto żadnej decyzji, można złożyć odwołanie do organu

wykonawczego gminy. Jeżeli osoba nie zgadza się z decyzją podjętą przez organ wykonawczy gminy lub jeżeli w wyznaczonym terminie nie podjęto żadnej decyzji, od decyzji lub zaniechania działania ze strony organu wykonawczego gminy można wnieść odwołanie do sądu administracyjnego zgodnie z procedurą określoną w ustawie o administracji publicznej.”.

Artykuł 21. Stwierdzenie nieważności artykułu 31³

Artykuł 31³ uznaje się za nieważny.

Artykuł 22. Zmiana art. 32¹

Art. 32¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasada odpowiedzialności producenta ma zastosowanie do produktów i opakowań, o których mowa w rozdziałach VIII¹–VIII⁶ i VIII¹¹ niniejszej ustawy. Obejmuje to organizację systemu zbierania, transportu i przetwarzania odpadów z produktów lub opakowań lub udział w organizacji gospodarowania odpadami z produktów lub opakowań w ramach systemów gospodarowania odpadami komunalnymi organizowanych przez gminy, w tym finansowanie kosztów związanych z tymi działaniami, wykonywanie zadań związanych z gospodarowaniem odpadami z produktów lub opakowań określonych przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję, uiszczenie podatku od zanieczyszczenia środowiska, ustalonego zgodnie z procedurą określoną w ustawie Republiki Litewskiej o podatku od zanieczyszczenia środowiska, od odpadów z produktów lub opakowań, edukację społeczną w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi, przekazywanie informacji na temat produktów, opakowań oraz gospodarowania odpadami z nich pochodzącymi użytkownikom tych produktów i osobom gospodarującym odpadami, zbieranie i gospodarowanie zwróconymi produktami oraz odpadami powstałymi w wyniku ich użytkowania, a także odpowiedzialność finansową za takie działania.”.

Artykuł 23. Zmiana artykułu 34

Art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki finansowe programu pochodzą z podatku od zanieczyszczenia środowiska nakładanego na odpady produktowe i opakowaniowe, określonego w ustawie o podatku od zanieczyszczenia środowiska, oraz z podatku od zanieczyszczenia środowiska nakładanego na odpady składowane na składowiskach, a także ze środków otrzymanych na podstawie dokumentów zapewniających finansowanie gospodarowania odpadami, o których mowa w art. 34¹ ust. 7, art. 34² ust. 3, art. 34⁵ ust. 2, art. 34¹² ust. 2 oraz art. 34¹⁶ ust. 2 niniejszej ustawy.”.

Artykuł 24. Zmiana artykułu 34

Art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki finansowe programu pochodzą z podatku od zanieczyszczenia środowiska nakładanego na odpady produktowe i opakowaniowe, określonego w ustawie o podatku od zanieczyszczenia środowiska, oraz z podatku od zanieczyszczenia środowiska nakładanego na odpady składowane na składowiskach, a także ze środków otrzymanych na podstawie dokumentów zapewniających finansowanie gospodarowania odpadami, o których mowa w art. 34¹ ust. 7, art. 34² ust. 3, art. 34⁵ ust. 3, art. 34¹² ust. 2 oraz art. 34¹⁶ ust. 2 niniejszej ustawy.”.

Artykuł 25. Zmiana art. 34¹

1. Art. 34¹ ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

6) wykonywać zadania związane z gospodarowaniem zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, określone przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję. Rząd lub upoważniona przez niego instytucja ustala minimalną ilość zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, którą producenci i importerzy są zobowiązani zagospodarować zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, biorąc pod uwagę ilość sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych w poprzednim roku kalendarzowym oraz minimalne wymogi jakościowe dotyczące systemów zbiórki zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego organizowanych przez producentów i importerów.”.

2. W art. 34¹ część pierwsza ust. 9 (do dwukropka) otrzymuje brzmienie:

„9. Producenci i importerzy sprzętu elektrycznego i elektronicznego muszą zorganizować gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym przeznaczonym do użytku w gospodarstwach domowych zbierającym od dystrybutorów w ramach organizowanych przez nich systemów gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym w punktach zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, w następujący sposób:”.

3. Art. 34¹ ust. 27 otrzymuje brzmienie:

„27. Osoby gospodarujące zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym muszą zbierać zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny selektywnie, nie mieszając go z innymi odpadami lub materiałami, oraz gospodarować nim zgodnie z priorytetami w zakresie gospodarowania odpadami w sposób bezpieczny dla zdrowia publicznego, stosując najlepsze dostępne metody produkcji w zakresie gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym. Osoby gospodarujące zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym muszą

zapewnić zgodność z odpowiednimi normami europejskimi, uwzględniając bieżące działania w zakresie gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym oraz rodzaje sprzętu elektrycznego i elektronicznego, którym gospodarują.”.

Artykuł 26. Zmiana art. 34²

1. Art. 34² ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym producenci i importerzy mogą utworzyć organizację producentów i importerów, o której mowa w art. 34²² niniejszej ustawy (zwaną dalej „organizacją”) lub przystąpić do już istniejącej organizacji, powierzając jej organizację gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym oraz wypełnianie obowiązków określonych w art. 34¹ ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 6 oraz ust. 9 i 10 niniejszej ustawy, lub powierzyć organizacji, na zasadach umownych, organizację gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym oraz wypełnianie obowiązków określonych w art. 34¹ ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 6 oraz ust. 9 i 10 niniejszej ustawy, nie stając się członkami organizacji. Przy powierzeniu zadań organizacji należy przestrzegać następujących wymagań:

1) W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym oraz wypełnienia obowiązków określonych w art. 34¹ ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 6 oraz ust. 9 i 10 niniejszej ustawy producenci lub importerzy mogą po raz pierwszy powierzyć organizacji wykonywanie tych obowiązków lub zmienić organizację, która będzie wykonywać te obowiązki w ich imieniu w następnym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia 1 grudnia bieżącego roku, chyba że wprowadzają sprzęt elektryczny i elektroniczny do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych po 1 grudnia.

2) Producenci lub importerzy, którzy po 1 grudnia wprowadzają sprzęt elektryczny i elektroniczny na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, mogą powierzyć organizacji obowiązki, o których mowa w pkt 1 niniejszego ustępu, w terminie jednego miesiąca od daty rejestracji w jednolitym systemie ewidencji produktów, opakowań i odpadów, zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska.

3) Producenci lub importerzy, którzy powierzyli wykonywanie swoich obowiązków jednej organizacji, nie mogą powierzyć wykonywania tych obowiązków innej organizacji w tym samym roku kalendarzowym, z wyjątkiem przypadku, gdy licencja wydana organizacji została zawieszona lub cofnięta.

4) Po zawieszeniu lub cofnięciu licencji organizacji producenci lub importerzy mogą w ciągu jednego miesiąca powierzyć wypełnianie obowiązków ustanowionych dla producentów lub importerów w bieżącym roku innej organizacji.

5) Wszyscy producenci lub importerzy, którzy w przypadkach, o których mowa w pkt 2 i 4 niniejszego ustępu, powierzają organizacji wypełnianie swoich obowiązków na bieżący rok po zakończeniu pierwszego kwartału bieżącego roku kalendarzowego, podlegają ujednoliconym warunkom wypełniania tych obowiązków, a mianowicie ujednoliconym stawkom za gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym oraz zobowiązaniu dotyczącemu poziomu wypełniania zadań związanych z gospodarowaniem zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym ustanowionych przez rząd lub instytucję przez niego upoważnioną, jednak przez pozostałą część bieżącego roku warunki te mogą różnić się od warunków wypełniania obowiązków, które od początku bieżącego roku były stosowane do producentów lub importerów, którzy wcześniej powierzyli wypełnianie obowiązków organizacji.”.

2. Art. 34² ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu uzyskania licencji na organizację gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym oraz w celu prowadzenia działalności na podstawie wydanej licencji organizacja musi, oprócz dokumentów, o których mowa w art. 34²⁵ ust. 1 oraz art. 34²⁶ niniejszej ustawy, posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową potwierdzającą, że gospodarowanie całym zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, który może powstać w ciągu 3 miesięcy w wyniku użytkowania sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, zostanie sfinansowane przez jej członków oraz producentów i importerów, którzy powierzyli jej organizację gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym. Procedurę sporządzania i przedkładania takich dokumentów oraz egzekwowania zawartych w nich wymogów, procedurę obliczania kwoty gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej z uwzględnieniem ilości (w tonach) zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (w podziale na kategorie) oraz średnich kosztów zbierania, transportu, recyklingu lub innego odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (w podziale na kategorie), obliczonych zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, a także procedurę gromadzenia, wykorzystywania i zwrotu środków uzyskanych na podstawie tych dokumentów, określa minister środowiska.”.

3. Art. 34² ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) umowa zawarta ze wszystkimi gminami, z administratorami systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, lub z podmiotami prawnymi utworzonymi przez gminy, którym gminy powierzyły zarządzanie punktami zbierania odpadów wielkogabarytowych wchodzącymi w skład systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, dotycząca transportu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach

domowych, zebranego bez pobierania żadnych dodatkowych opłat w punktach zbierania odpadów wielkogabarytowych wchodzących w skład systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, organizacji ich odzysku oraz kosztów eksploatacyjnych tych punktów związanych ze zbieraniem zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych bez pobierania żadnych dodatkowych opłat, finansowania proporcjonalnego do udziału organizacji w rynku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, obliczonego zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska na podstawie ilości sprzętu elektrycznego i elektronicznego zgłoszonego przez producentów i importerów sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, którzy powierzyli organizacji obowiązki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, wprowadzonego do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych w okresie sprawozdawczym. Umowy muszą przewidywać procedurę transportu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych z punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, oraz organizację ich odzysku, procedurę częściowego finansowania kosztów operacyjnych tych punktów, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron w przypadku niewywiązania się z ich zobowiązań umownych, a mianowicie spoczywający na organizacji obowiązek zorganizowania transportu i odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego proporcjonalnie do jej udziału w rynku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, finansowania kosztów operacyjnych punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, w związku ze zbieraniem zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych bez pobierania żadnych dodatkowych opłat lub należności, a także obowiązek gminy lub, z upoważnienia gminy, administratora systemu gospodarowania odpadami komunalnymi lub podmiotu prawnego ustanowionego przez gminy, którym gminy powierzyły zarządzanie punktami zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, w celu ułatwienia transportu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, procedurę monitorowania wypełniania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania;”.

4. Art. 34² ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) umowy z podmiotami zbierającymi zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, wybranymi przez organizację zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska,

dotyczące zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych z punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, transportu zebranych odpadów i ich przygotowania do odzysku, a także umowy z osobami odpowiedzialnymi za odzysk lub recykling lub eksporterami zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, wybranymi przez organizację zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska, dotyczące odzyskiwania zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”.

5. Art. 34² ust. 5 uznaje się za nieważny.

6. W art. 34² dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Organizacja zawiera umowy o gospodarowaniu zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, o których mowa w ust. 4 pkt 2–4 niniejszego artykułu, z osobami gospodarującymi odpadami, które zgodnie z art. 34³¹ ust. 1 niniejszej ustawy są upoważnione do wydawania dokumentów potwierdzających gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym.”.

Artykuł 27. Zmiana art. 34³

Art. 34³ otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34³. Organizacja gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym na zasadzie indywidualnej

1. Wypełniając obowiązki określone w art. 34¹ niniejszej ustawy, producenci lub importerzy, którzy zostali zarejestrowani zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska i organizują gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym przeznaczonym do użytku w gospodarstwach domowych na zasadzie indywidualnej, muszą:

1) zawierać umowy ze wszystkimi gminami, z administratorami systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, lub z podmiotami prawnymi utworzonymi przez gminy, którym gminy powierzyły zarządzanie punktami zbierania odpadów wielkogabarytowych wchodzącymi w skład systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, dotyczące transportu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, zebranego bez pobierania żadnych dodatkowych opłat w punktach zbierania odpadów wielkogabarytowych wchodzących w skład systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, organizacji ich odzysku oraz kosztów eksploatacyjnych tych punktów związanych ze zbieraniem zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych bez pobierania żadnych dodatkowych opłat, finansowania proporcjonalnego do udziału producenta lub importera sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych w rynku sprzętu elektrycznego i

elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, obliczonego zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska na podstawie ilości sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych udostępnionego na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych w okresie sprawozdawczym i zgłoszonego przez producenta lub importera sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Umowy muszą przewidywać procedurę transportu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych z punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, oraz organizację ich odzysku, procedurę częściowego finansowania kosztów operacyjnych tych punktów, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron w przypadku niewywiązania się z ich zobowiązań umownych, a mianowicie spoczywający na producencie lub importerze sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych obowiązek zorganizowania transportu i odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych proporcjonalnie do jego udziału w rynku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, finansowania kosztów operacyjnych punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, w związku ze zbieraniem zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych bez pobierania żadnych dodatkowych opłat lub należności, a także obowiązek gminy lub, z upoważnienia gminy, administratora systemu gospodarowania odpadami komunalnymi lub podmiotu prawnego ustanowionego przez gminy, którym gminy powierzyły zarządzanie punktami zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, w celu ułatwienia transportu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, procedurę monitorowania wypełniania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania;

2) zawierać umowy z podmiotami zbierającymi zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny przeznaczony do użytku w gospodarstwach domowych dotyczące zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych z punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych utworzonych przez gminy, transportu zebranych odpadów oraz ich przygotowania do odzysku, a także zawierać umowy z osobami odpowiedzialnymi za odzysk lub recykling lub eksporterami zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego dotyczące odzyskiwania zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;

3) zawierać umowy z dystrybutorami sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz podmiotami zbierającymi zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny dotyczące zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych od dystrybutorów sprzętu elektrycznego i elektronicznego, transportu zebranych odpadów oraz ich przygotowania do odzysku, a także zawierać umowy z osobami odpowiedzialnymi za odzysk lub recykling lub eksporterami zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego dotyczące odzyskiwania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych zebranego od dystrybutorów sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Umowy te muszą określać procedurę uiszczania przez dystrybutorów sprzętu elektrycznego i elektronicznego opłat za zbieranie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, transport zebranego zużytego sprzętu, jego przygotowanie do odzysku oraz sam odzysk (recykling), a także procedurę monitorowania wypełniania zobowiązań umownych;

4) przedkładać corocznie, zgodnie z procedurą ustaloną przez ministra środowiska, sprawozdanie z działalności dotyczące organizacji gospodarowania zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym.

2. Wypełniając obowiązki określone w art. 34¹ niniejszej ustawy, producenci lub importerzy, którzy zostali zarejestrowani zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska i organizują gospodarowanie zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym przeznaczonym do użytku poza gospodarstwami domowymi na zasadzie indywidualnej, muszą:

1) zawierać umowy z podmiotami zbierającymi zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny dotyczące zbierania, transportu i przygotowania do odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku poza gospodarstwami domowymi, a także zawierać umowy z osobami odpowiedzialnymi za odzysk lub recykling lub eksporterami zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego dotyczące odzyskiwania zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Umowy te muszą określać procedurę uiszczania przez dystrybutorów sprzętu elektrycznego i elektronicznego opłat za zbieranie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, transport zebranego zużytego sprzętu, jego przygotowanie do odzysku oraz sam odzysk (recykling), a także procedurę monitorowania wypełniania zobowiązań umownych;

2) przedkładać corocznie, zgodnie z procedurą ustaloną przez ministra środowiska, sprawozdanie z działalności dotyczące organizacji gospodarowania zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do producentów lub importerów wykorzystujących sprzęt elektryczny i elektroniczny na własne potrzeby. Tacy

producenci lub importerzy muszą, zgodnie z procedurą ustanowioną w niniejszej ustawie i innych aktach prawnych, samodzielnie gospodarować zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym wykorzystywanym na własne potrzeby lub przekazywać je podmiotowi gospodarującemu takim zużytym sprzętem.

4. Producenci lub importerzy, którzy organizują indywidualne gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, zawierają umowy o gospodarowaniu zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz w ust. 2 pkt 1 niniejszego artykułu, z osobami gospodarującymi odpadami, które zgodnie z art. 34³¹ ust. 1 niniejszej ustawy są upoważnione do wydawania dokumentów potwierdzających gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym.”.

Artykuł 28. Zmiana art. 34⁴

1. Art. 34⁴ ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadzić ewidencję pojazdów udostępnianych na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych i przekazywać sprawozdania rachunkowe instytucji upoważnionej przez ministra środowiska zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska;”.

2. W art. 34⁴ ust. 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) realizować zadania związane z gospodarowaniem pojazdami wycofanymi z eksploatacji, zgodnie z wytycznymi rządu lub upoważnionej przez niego instytucji, poprzez organizowanie i finansowanie gospodarowania odpadami o ujemnej wartości rynkowej powstałymi w wyniku demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji lub odpadów bez wartości rynkowej, w tym w przypadkach, gdy pojazdy wycofane z eksploatacji lub odpady o ujemnej wartości rynkowej pochodzące z ich demontażu, lub odpady bez wartości rynkowej są eksportowane.”.

3. Art. 34⁴ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Producenci lub importerzy pojazdów muszą wypełniać obowiązki określone w niniejszym artykule w sposób zbiorowy – poprzez utworzenie organizacji lub przystąpienie do już istniejącej organizacji oraz powierzenie jej wykonywania obowiązków określonych w niniejszym artykule, albo poprzez powierzenie jej wykonywania obowiązków określonych w niniejszym artykule na podstawie umowy, bez przystępowania do tej organizacji.”.

4. Art. 34⁴ ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przedsiębiorstwa świadczące usługi w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów muszą:

1) przyjmować, nieodpłatnie, odpady ze zużytych części usuniętych podczas naprawy pojazdów od osób fizycznych, osób prawnych oraz podmiotów nieposiadających osobowości prawnej;

2) przekazać odpady ze zużytych części samochodowych, powstałe w trakcie czynności związanych z konserwacją i naprawą pojazdów, osobie gospodarującej odpadami uprawnionej do gospodarowania takimi odpadami.”.

5. W art. 34⁴ dodaje się nowy ust. 9 w brzmieniu:

„9. Obowiązki podmiotów zajmujących się pojazdami wycofanymi z eksploatacji, które przeprowadzają demontaż, zgniatanie, cięcie lub inne formy rozdrabniania takich pojazdów, przygotowują rozdrobnione odpady do odzysku lub unieszkodliwienia oraz przygotowują zdemontowane części do ponownego użycia:

1) realizacja zadań związanych z gospodarowaniem pojazdami wycofanymi z eksploatacji, określonych przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję, w zakresie, w jakim dotyczy to organizacji gospodarowania odpadami o dodatniej wartości rynkowej pochodzącymi z pojazdów wycofanych z eksploatacji, które zostały poddane demontażowi, oraz ponownego użycia części lub materiałów;

2) zawieranie umów dotyczących odzyskiwania odpadów o dodatniej wartości rynkowej pochodzących z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji z osobami gospodarującymi takimi odpadami lub eksporterami odpadów, którzy mogą poświadczyć, że z tych odpadów wytworzono produkt, zgodnie z art. 34³¹ ust. 4 pkt 2 niniejszej ustawy;

3) zawieranie umów z organizacjami, o których mowa w art. 34⁵ ust. 4 pkt 2 niniejszej ustawy.”.

6. W art. 34⁴ dotychczasowe ustępy 9, 10 i 11 otrzymują odpowiednio numery 10, 11 i 12.

Artykuł 29. Zmiana art. 34⁵

Art. 34⁵ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji producenci lub importerzy mogą utworzyć organizację lub przystąpić do już istniejącej organizacji, powierzyć tej organizacji, na podstawie umowy, organizowanie gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji oraz wypełnienie wszystkich lub części obowiązków określonych w art. 34⁴ ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 5 oraz ust. 3 niniejszej ustawy lub powierzyć organizacji, na podstawie umowy, organizowanie gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji oraz wypełnianie wszystkich lub części obowiązków określonych w

art. 34⁴ ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 5 oraz ust. 3 niniejszej ustawy, bez przystępowania do tej organizacji. Przy powierzeniu zadań organizacji należy przestrzegać następujących wymagań:

1) W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji oraz wypełnienia obowiązków określonych w art. 34⁴ ust. 1 pkt 2, 3, 4, 5 oraz ust. 3 niniejszej ustawy producenci lub importerzy mogą po raz pierwszy powierzyć organizacji wykonywanie tych obowiązków lub zmienić organizację, która będzie wykonywać te obowiązki w ich imieniu w następnym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia 1 grudnia bieżącego roku, chyba że wprowadzają pojazdy do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych po 1 grudnia.

2) Producenci lub importerzy, którzy po 1 grudnia wprowadzają pojazdy na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, mogą powierzyć organizacji obowiązki, o których mowa w pkt 1 niniejszego ustępu, w terminie jednego miesiąca od daty rejestracji w jednolitym systemie ewidencji produktów, opakowań i odpadów, zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska.

3) Producenci lub importerzy, którzy powierzyli wykonywanie swoich obowiązków jednej organizacji, nie mogą powierzyć wykonywania tych obowiązków innej organizacji w tym samym roku kalendarzowym, z wyjątkiem przypadku, gdy licencja wydana organizacji została zawieszona lub cofnięta.

4) Po zawieszeniu lub cofnięciu licencji organizacji producenci lub importerzy mogą w ciągu jednego miesiąca powierzyć wypełnianie obowiązków ustanowionych dla producentów lub importerów w bieżącym roku innej organizacji.

5) Wszyscy producenci lub importerzy, którzy w przypadkach, o których mowa w pkt 2 i 4 niniejszego ustępu, powierzają organizacji wypełnianie swoich obowiązków na bieżący rok po zakończeniu pierwszego kwartału bieżącego roku kalendarzowego, podlegają ujednoliconym warunkom wypełniania tych obowiązków, a mianowicie ujednoliconym stawkom za gospodarowanie pojazdami wycofanymi z eksploatacji, jednak przez pozostałą część bieżącego roku warunki te mogą różnić się od warunków wypełniania obowiązków, które od początku bieżącego roku były stosowane do producentów lub importerów, którzy wcześniej powierzyli wypełnianie obowiązków organizacji.”.

Artykuł 30. Zmiana art. 34⁵

Art. 34⁵ otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34⁵. Dodatkowe wymagania dotyczące organizacji zbiorowego gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji

1. W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji producenci lub importerzy mogą utworzyć organizację lub przystąpić do już istniejącej organizacji, powierzyć tej organizacji, na podstawie umowy, organizowanie gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji oraz wypełnienie wszystkich lub części obowiązków określonych w art. 34⁴ ust. 1 pkt 2, 3, 4, 5 i 7 oraz ust. 3 niniejszej ustawy lub powierzyć organizacji, na podstawie umowy, organizowanie gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji oraz wypełnianie wszystkich lub części obowiązków określonych w art. 34⁴ ust. 1 pkt 2, 3, 4, 5 i 7 oraz ust. 3 niniejszej ustawy, bez przystępowania do tej organizacji. Przy powierzeniu zadań organizacji należy przestrzegać następujących wymagań:

1) W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji oraz wypełnienia obowiązków określonych w art. 34⁴ ust. 1 pkt 2, 3, 4, 5 i 7 oraz ust. 3 niniejszej ustawy producenci lub importerzy mogą po raz pierwszy powierzyć organizacji wykonywanie tych obowiązków lub zmienić organizację, która będzie wykonywać te obowiązki w ich imieniu w następnym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia 1 grudnia bieżącego roku, chyba że wprowadzają pojazdy do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych po 1 grudnia.

2) Producenci lub importerzy, którzy po 1 grudnia wprowadzają pojazdy na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, mogą powierzyć organizacji obowiązki, o których mowa w pkt 1 niniejszego ustępu, w terminie jednego miesiąca od daty rejestracji w jednolitym systemie ewidencji produktów, opakowań i odpadów, zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska.

3) Producenci lub importerzy, którzy powierzyli wykonywanie swoich obowiązków jednej organizacji, nie mogą powierzyć wykonywania tych obowiązków innej organizacji w tym samym roku kalendarzowym, z wyjątkiem przypadku, gdy licencja wydana organizacji została zawieszona lub cofnięta.

4) Po zawieszeniu lub cofnięciu licencji organizacji producenci lub importerzy mogą w ciągu jednego miesiąca powierzyć wypełnianie obowiązków ustanowionych dla producentów lub importerów w bieżącym roku innej organizacji.

5) Wszyscy producenci lub importerzy, którzy w przypadkach, o których mowa w pkt 2 i 4 niniejszego ustępu, powierzają organizacji wypełnianie swoich obowiązków na bieżący rok po zakończeniu pierwszego kwartału bieżącego roku kalendarzowego, podlegają ujednoliconym warunkom wypełniania tych obowiązków, a mianowicie ujednoliconym stawkom za gospodarowanie pojazdami wycofanymi z eksploatacji oraz zobowiązaniu dotyczącemu poziomu wypełniania zadań związanych z gospodarowaniem pojazdami wycofanymi z eksploatacji ustanowionych przez rząd lub instytucję przez niego upoważnioną, jednak przez

pozostałą część bieżącego roku warunki te mogą różnić się od warunków wypełniania obowiązków, które od początku bieżącego roku były stosowane do producentów lub importerów, którzy wcześniej powierzyli wypełnianie obowiązków organizacji.

2. Licencja na organizowanie gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji może zostać wydana organizacji, której producenci lub importerzy pojazdów wprowadzający pojazdy do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, jako jej członkowie lub na podstawie umów, powierzyli organizowanie gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji, jeżeli ich łączny udział w rynku, obliczony zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska na podstawie ilości pojazdów wprowadzonych do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych w okresie sprawozdawczym, zadeklarowanej przez producentów i importerów, którzy powierzyli organizacji wykonywanie obowiązków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, wynosi co najmniej 10 procent.

3. W celu uzyskania licencji na organizację gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji oraz w celu prowadzenia działalności na podstawie wydanej licencji organizacja musi, oprócz dokumentów, o których mowa w art. 34²⁵ ust. 1 oraz art. 34²⁶ niniejszej ustawy, posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową potwierdzającą, że gospodarowanie wszystkimi pojazdami, które mogą zostać wycofane z eksploatacji w ciągu 3 miesięcy w wyniku użytkowania pojazdów wprowadzonych do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, zostanie sfinansowane przez jej członków oraz producentów i importerów, którzy powierzyli jej organizację gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji. Procedurę sporządzania i przedkładania takich dokumentów oraz egzekwowania zawartych w nich wymogów, procedurę obliczania kwoty gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, z uwzględnieniem liczby pojazdów wycofanych z eksploatacji (w sztukach) oraz średnich kosztów przygotowania do odzysku lub unieszkodliwienia, transportu i odzysku odpadów o ujemnej wartości rynkowej pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji lub odpadów o zerowej wartości rynkowej, obliczonych zgodnie z procedurą ustaloną przez ministra środowiska, procedurę gromadzenia, wykorzystywania i zwrotu środków otrzymanych na podstawie tych dokumentów ustala minister środowiska.

4. W celu wypełnienia obowiązków nałożonych na producentów lub importerów pojazdów na podstawie art. 34⁴ ust. 1 pkt 2, 3 i 7 niniejszej ustawy, organizacja:

1) zawiera umowy z podmiotami zbierającymi pojazdy wycofane z eksploatacji, wybranymi przez organizację zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, dotyczące zbierania i transportu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Umowy muszą przewidywać procedurę płatności za zbieranie i transport pojazdów wycofanych z eksploatacji, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron za niewypełnienie zobowiązań umownych,

procedurę monitorowania wykonania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania;

2) zawiera umowy ze wszystkimi podmiotami zajmującymi się pojazdami wycofanymi z eksploatacji, prowadzącymi działalność w zakresie demontażu, zgniatania, cięcia lub innych form rozdrabniania takich pojazdów, przygotowywania rozdrobnionych odpadów do ponownego wykorzystania lub unieszkodliwienia, a także przygotowywania zdemontowanych części do ponownego użycia, dotyczące organizacji gospodarowania odpadami pochodzącymi z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji, które mają ujemną wartość rynkową lub odpadami bez wartości rynkowej, proporcjonalnie do udziału w rynku organizacji, obliczonego zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska na podstawie liczby pojazdów udostępnionych na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych w okresie sprawozdawczym, zadeklarowanych przez producentów i importerów pojazdów, którzy powierzyli organizacji wykonywanie obowiązków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Umowy muszą przewidywać procedurę organizowania gospodarowania odpadami pochodzącymi z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji o ujemnej wartości rynkowej lub odpadami bez wartości rynkowej, a także prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron w przypadku niewywiązania się z ich zobowiązań umownych, a mianowicie spoczywający na organizacji obowiązek organizowania, proporcjonalnie do jej udziału w rynku, gospodarowania odpadami pochodzącymi z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji o ujemnej wartości rynkowej lub odpadami bez wartości rynkowej oraz spoczywający na podmiocie zajmującym się pojazdami wycofanymi z eksploatacji obowiązek przeprowadzenia demontażu, zgniatania, cięcia lub innej formy rozdrabniania pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz przygotowania rozdrobnionych odpadów do ponownego użycia, w celu umożliwienia transportu odpadów pochodzących z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji o dodatniej wartości rynkowej, ujemnej wartości rynkowej lub bez wartości rynkowej, a także przekazywania organizacji informacji na temat gospodarowania odpadami pochodzącymi z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji o dodatniej wartości rynkowej, ujemnej wartości rynkowej lub bez wartości rynkowej oraz na temat części lub materiałów przygotowanych do ponownego użycia, procedurę monitorowania wykonania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania;

3) zawiera umowy dotyczące transportu i przetwarzania odpadów pochodzących z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji o ujemnej wartości rynkowej lub bez wartości rynkowej, z osobami gospodarującymi takimi odpadami lub eksporterami takich odpadów

wybranymi przez organizację zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, które mogą poświadczyć, że z odpadów tych wytworzono produkt w rozumieniu art. 34³¹ ust. 4 pkt 2 niniejszej ustawy. Umowy muszą przewidywać procedurę płatności za transport i przetwarzanie odpadów pochodzących z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji o ujemnej wartości rynkowej lub bez wartości rynkowej, procedurę przekazywania informacji potwierdzających gospodarowanie takimi odpadami podmiotom zajmującym się pojazdami wycofanymi z eksploatacji, które przeprowadzają demontaż, zgniatanie, cięcie lub inne formy rozdrabniania takich pojazdów, przygotowują rozdrobnione odpady do odzysku lub unieszkodliwienia oraz przygotowują zdemontowane części do ponownego użycia, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron w przypadku niewykonania zobowiązań umownych, procedurę monitorowania wykonywania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy, a także warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania;

4) może zawrzeć umowy z eksporterami pojazdów wycofanych z eksploatacji, wybranymi przez organizację zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, dotyczące gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji. Umowy muszą przewidywać procedurę płatności za zbieranie, transport i przetwarzanie pojazdów wycofanych z eksploatacji, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron za niewypełnienie zobowiązań umownych, procedurę monitorowania wykonania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania.

5. Organizacja zawiera umowy o gospodarowaniu pojazdami wycofanymi z eksploatacji, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 2 i 4 niniejszego artykułu, z osobami gospodarującymi odpadami, które zgodnie z art. 34³¹ ust. 1 niniejszej ustawy są upoważnione do wydawania dokumentów potwierdzających gospodarowanie pojazdami wycofanymi z eksploatacji.”.

Artykuł 31. Stwierdzenie nieważności artykułu 34⁶

Artykuł 34⁶ uznaje się za nieważny.

Artykuł 32. Zmiana art. 34⁷

1. Art. 34⁷ ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadzić ewidencję oleju udostępnianego na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych i przekazywać sprawozdania rachunkowe instytucji upoważnionej przez ministra środowiska zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska;”.

2. Art. 34⁷ ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadku olejów odpadowych bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej – dokonywać zwrotu kosztów zbierania i transportu olejów odpadowych w celu ich przetwarzania na terytorium Republiki Litewskiej przedsiębiorstwom świadczącym usługi w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów lub osobom gospodarującym odpadami lub bezpłatnie zbierać oleje odpadowe od przedsiębiorstw świadczących usługi w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów, transportować takie odpady i przekazywać je osobom gospodarującym odpadami w ilościach nieprzekraczających ilości olejów udostępnionych na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej przez producenta lub importera olejów.”.

3. W art. 34⁷ ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

5) wykonywać zadania związane z gospodarowaniem olejami odpadowymi, określone przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję.”.

4. W art. 34⁷ część pierwsza ust. 2 (do dwukropka) otrzymuje brzmienie:

„2. Producenci i importerzy olejów mają prawo do wypełniania obowiązków określonych w ust. 1 pkt 3, 4 i 5 niniejszego artykułu.”.

5. W art. 34⁷ dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postanowienia ust. 1 pkt 3 i 4 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do producentów lub importerów, którzy wytwarzają oleje na terytorium Republiki Litewskiej lub importują je na terytorium Republiki Litewskiej na własny użytek.”.

Artykuł 33. Zmiana art. 34⁸

Art. 34⁸ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorstwa świadczące usługi w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów muszą być zarejestrowane w jednolitym systemie ewidencji produktów, opakowań i odpadów zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska oraz ministra transportu i łączności, a także aktualizować zarejestrowane dane nie później niż w ciągu 5 dni roboczych od wystąpienia jakichkolwiek zmian w zgłoszeniu, którego formularz został zatwierdzony przez ministra środowiska oraz ministra transportu i łączności, lub wyrejestrować się z jednolitego systemu ewidencji produktów, opakowań i odpadów, jeżeli nie świadczą już usług w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów w zarejestrowanej siedzibie przedsiębiorstwa.”.

Artykuł 34. Zmiana art. 34¹²

1. Art. 34¹² ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zbiorowego wypełniania obowiązków określonych w art. 34⁷ ust. 1 pkt 3 i 4 niniejszej ustawy producenci lub importerzy olejów mogą utworzyć organizację lub przystąpić do już istniejącej organizacji, powierzyć tej organizacji, na podstawie umowy, wykonywanie obowiązków określonych w art. 34⁷ ust. 1 pkt 3 i 4 lub powierzyć organizacji, na podstawie umowy, wykonywanie obowiązków określonych w art. 34⁷ ust. 1 pkt 3 i 4, bez przystępowania do tej organizacji. Przy powierzeniu zadań organizacji należy przestrzegać następujących wymagań:

1) W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania olejami odpadowymi oraz wypełnienia obowiązków określonych w art. 34⁷ ust. 1 pkt 3 i 4 niniejszej ustawy producenci lub importerzy mogą po raz pierwszy powierzyć organizacji wykonywanie tych obowiązków lub zmienić organizację, która będzie wykonywać te obowiązki w ich imieniu w następnym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia 1 grudnia bieżącego roku, chyba że wprowadzają oleje do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych po 1 grudnia.

2) Producenci lub importerzy, którzy po 1 grudnia wprowadzają oleje na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, mogą powierzyć organizacji obowiązki, o których mowa w pkt 1 niniejszego ustępu, w terminie jednego miesiąca od daty rejestracji w jednolitym systemie ewidencji produktów, opakowań i odpadów, zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska.

3) Producenci lub importerzy, którzy powierzyli wykonywanie swoich obowiązków jednej organizacji, nie mogą powierzyć wykonywania tych obowiązków innej organizacji w tym samym roku kalendarzowym, z wyjątkiem przypadku, gdy licencja wydana organizacji została zawieszona lub cofnięta.

4) Po zawieszeniu lub cofnięciu licencji organizacji producenci lub importerzy mogą w ciągu jednego miesiąca powierzyć wypełnianie obowiązków ustanowionych dla producentów lub importerów w bieżącym roku innej organizacji.

5) Wszyscy producenci lub importerzy, którzy w przypadkach, o których mowa w pkt 2 i 4 niniejszego ustępu, powierzają organizacji wypełnianie swoich obowiązków na bieżący rok po zakończeniu pierwszego kwartału bieżącego roku kalendarzowego, podlegają ujednoliconym warunkom wypełniania tych obowiązków, a mianowicie ujednoliconym stawkom za gospodarowanie olejami odpadowymi, jednak przez pozostałą część bieżącego roku warunki te mogą różnić się od warunków wypełniania obowiązków, które od początku bieżącego roku były stosowane do producentów lub importerów, którzy wcześniej powierzyli wypełnianie obowiązków organizacji.”.

2. Art. 34¹² ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W celu uzyskania licencji na organizację gospodarowania olejami odpadowymi oraz w celu prowadzenia działalności na podstawie wydanej licencji organizacja musi, oprócz dokumentów, o których mowa w art. 34²⁵ ust. 1 oraz art. 34²⁶ niniejszej ustawy, posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową potwierdzającą, że gospodarowanie wszystkimi olejami odpadowymi, które mogą powstać w ciągu 3 miesięcy w wyniku użytkowania olejów wprowadzonych do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, zostanie sfinansowane przez jej członków oraz producentów i importerów, którzy powierzyli jej organizację gospodarowania olejami odpadowymi. Procedurę sporządzania i przedkładania takich dokumentów oraz egzekwowania zawartych w nich wymogów, procedurę obliczania kwoty gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej z uwzględnieniem ilości (w tonach) olejów odpadowych bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej oraz średnich kosztów zbierania, transportu lub odzysku olejów odpadowych bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej, obliczonych zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, a także procedurę gromadzenia, wykorzystywania i zwrotu środków uzyskanych na podstawie tych dokumentów, określa minister środowiska.”.

Artykuł 35. Zmiana art. 34¹²

1. Art. 34¹² ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zbiorowego wypełniania obowiązków określonych w art. 34⁷ ust. 1 pkt 3, 4 i 5 niniejszej ustawy producenci lub importerzy olejów mogą utworzyć organizację lub przystąpić do już istniejącej organizacji, powierzyć tej organizacji, na podstawie umowy, wykonywanie obowiązków określonych w art. 34⁷ ust. 1 pkt 3, 4 i 5 lub powierzyć organizacji, na podstawie umowy, wykonywanie obowiązków określonych w art. 34⁷ ust. 1 pkt 3, 4 i 5, bez

przystępowania do tej organizacji. Przy powierzeniu zadań organizacji należy przestrzegać następujących wymagań:

1) W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania olejami odpadowymi oraz wypełnienia obowiązków określonych w art. 34⁷ ust. 1 pkt 3, 4 i 5 niniejszej ustawy producenci lub importerzy mogą po raz pierwszy powierzyć organizacji wykonywanie tych obowiązków lub zmienić organizację, która będzie wykonywać te obowiązki w ich imieniu w następnym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia 1 grudnia bieżącego roku, chyba że wprowadzają oleje do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych po 1 grudnia.

2) Producenci lub importerzy, którzy po 1 grudnia wprowadzają oleje na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, mogą powierzyć organizacji obowiązki, o których mowa w pkt 1 niniejszego ustępu, w terminie jednego miesiąca od daty rejestracji w jednolitym systemie ewidencji produktów, opakowań i odpadów, zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska.

3) Producenci lub importerzy, którzy powierzyli wykonywanie swoich obowiązków jednej organizacji, nie mogą powierzyć wykonywania tych obowiązków innej organizacji w tym samym roku kalendarzowym, z wyjątkiem przypadku, gdy licencja wydana organizacji została zawieszona lub cofnięta.

4) Po zawieszeniu lub cofnięciu licencji organizacji producenci lub importerzy mogą w ciągu jednego miesiąca powierzyć wypełnianie obowiązków ustanowionych dla producentów lub importerów w bieżącym roku innej organizacji.

5) Wszyscy producenci lub importerzy, którzy w przypadkach, o których mowa w pkt 2 i 4 niniejszego ustępu, powierzają organizacji wypełnianie swoich obowiązków na bieżący rok po zakończeniu pierwszego kwartału bieżącego roku kalendarzowego, podlegają ujednoliconym warunkom wypełniania tych obowiązków, a mianowicie ujednoliconym stawkom za gospodarowanie olejami odpadowymi oraz zobowiązaniu dotyczącemu poziomu wypełniania zadań związanych z gospodarowaniem olejami odpadowymi ustanowionych przez rząd lub instytucję przez niego upoważnioną, jednak przez pozostałą część bieżącego roku warunki te mogą różnić się od warunków wypełniania obowiązków, które od początku bieżącego roku były stosowane do producentów lub importerów, którzy wcześniej powierzyli wypełnianie obowiązków organizacji.”.

2. Art. 34¹² ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu wypełnienia obowiązków nałożonych na producentów lub importerów olejów na podstawie art. 34⁷ ust. 1 pkt 4 i 5 niniejszej ustawy, organizacja musi:

1) zawrzeć umowę o zwrot kosztów zbierania lub transportu olejów odpadowych bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej na terytorium Republiki Litewskiej, z

przedsiębiorstwem świadczącym usługi w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów, które zwróciło się z wnioskiem o zwrot kosztów zbierania i transportu olejów odpadowych bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej. Umowa ta musi przewidywać procedurę zwrotu takich kosztów, procedurę przedkładania dokumentów potwierdzających gospodarowanie olejami odpadowymi, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron za niewypełnienie zobowiązań umownych, procedurę monitorowania wykonania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania;

2) zawrzeć umowę z osobą gospodarującą olejami odpadowymi, która zwróciła się w tym celu, dotyczącą zbierania olejów odpadowych od przedsiębiorstw świadczących usługi konserwacji i naprawy pojazdów oraz zwrotu kosztów ich transportu na terytorium Republiki Litewskiej (pod warunkiem że są to oleje odpadowe bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej, a osoba gospodarująca olejami odpadowymi poniosła określone koszty i zwróciła się do organizacji w celu ich zwrotu). Umowa ta musi przewidywać procedurę zwrotu takich kosztów, procedurę przedkładania dokumentów potwierdzających gospodarowanie olejami odpadowymi, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron za niewypełnienie zobowiązań umownych, procedurę monitorowania wykonania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania;

3) zawrzeć umowy z osobami odpowiedzialnymi za odzysk olejów odpadowych lub eksporterami olejów odpadowych, wybranymi przez organizację zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska, dotyczące transportu i przetwarzania olejów odpadowych bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej. Umowy te muszą przewidywać procedurę płatności za transport i przetwarzanie olejów odpadowych, procedurę przedkładania dokumentów potwierdzających gospodarowanie olejami odpadowymi, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron za niewypełnienie zobowiązań umownych, procedurę monitorowania wykonania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania.”.

3. W art. 34¹² dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organizacja zawiera umowy o gospodarowaniu olejami odpadowymi, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, z osobami gospodarującymi odpadami, które zgodnie z art. 34³¹ ust. 1 niniejszej ustawy są upoważnione do wydawania dokumentów potwierdzających gospodarowanie olejami odpadowymi.”.

Artykuł 36. Zmiana art. 34¹³

1. Art. 34¹³ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wypełniając obowiązki określone w art. 34⁷ ust. 1 pkt 4 i 5 niniejszej ustawy, producenci lub importerzy, którzy zostali zarejestrowani zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska (chyba że zostali zarejestrowani jako osoby gospodarujące olejami odpadowymi) i organizują gospodarowanie olejami odpadowymi na zasadzie indywidualnej, muszą:

1) zawrzeć umowę o zwrot kosztów zbierania lub transportu olejów odpadowych bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej na terytorium Republiki Litewskiej, z przedsiębiorstwem świadczącym usługi w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów, które zwróciło się z wnioskiem o zwrot kosztów zbierania i transportu olejów odpadowych bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej. Umowa ta musi przewidywać procedurę zwrotu takich kosztów, procedurę przedkładania dokumentów potwierdzających gospodarowanie olejami odpadowymi, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron za niewypełnienie zobowiązań umownych, procedurę monitorowania wykonania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania;

2) zawrzeć umowę z osobą gospodarującą olejami odpadowymi, która zwróciła się w tym celu, dotyczącą zbierania olejów odpadowych od przedsiębiorstw świadczących usługi konserwacji i naprawy pojazdów oraz zwrotu kosztów ich transportu na terytorium Republiki Litewskiej (pod warunkiem że są to oleje odpadowe bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej, a osoba gospodarująca olejami odpadowymi poniosła określone koszty i zwróciła się do producenta lub importera olejów w celu ich zwrotu). Umowa ta musi przewidywać procedurę zwrotu takich kosztów, procedurę przedkładania dokumentów potwierdzających gospodarowanie olejami odpadowymi, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron za niewypełnienie zobowiązań umownych, procedurę monitorowania wykonania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania;

3) zawrzeć umowy z wybranymi osobami odpowiedzialnymi za odzysk olejów odpadowych lub eksporterami olejów odpadowych, dotyczące transportu i przetwarzania olejów odpadowych bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej. Umowy te muszą przewidywać procedurę płatności za transport i przetwarzanie olejów odpadowych, procedurę przedkładania dokumentów potwierdzających gospodarowanie olejami odpadowymi, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron za niewypełnienie zobowiązań umownych, procedurę monitorowania wykonania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg

oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania.”.

2. W art. 34¹³ dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Producenci lub importerzy, którzy organizują gospodarowanie olejami odpadowymi na zasadzie indywidualnej zawierają umowy o gospodarowaniu olejami odpadowymi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z osobami gospodarującymi odpadami, które zgodnie z art. 34³¹ ust. 1 niniejszej ustawy są upoważnione do wydawania dokumentów potwierdzających gospodarowanie olejami odpadowymi.”.

Artykuł 37. Zmiana art. 34¹⁴

Art. 34¹⁴ otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34¹⁴. Wyłączenia ze stosowania przepisów art. 34⁷ ust. 1 pkt 3, 4 i 5 oraz art. 34⁸–34¹³ niniejszej ustawy

1. Przepisów art. 34⁷ ust. 1 pkt 3, 4 i 5 oraz art. 34⁸–34¹³ niniejszej ustawy nie stosuje się do producentów lub importerów olejów, którzy udostępniają na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej oleje spalające się w procesie odzysku (oleje dwusurowe) lub oleje biodegradowalne produkowane przy użyciu olejów roślinnych, a także do posiadaczy olejów odpadowych, którzy posiadają lub stosują takie oleje.

2. Na wniosek organów sprawujących państwową kontrolę w zakresie ochrony środowiska producenci, importerzy i dystrybutorzy olejów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz posiadacze takich olejów odpadowych są zobowiązani do przedstawienia opisów technicznych tych olejów lub dokumentów potwierdzających zgodność olejów przez nich produkowanych, importowanych, wykorzystywanych lub dystrybuowanych z przeznaczeniem, składem chemicznym lub właściwościami fizycznymi określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu.”.

Artykuł 38. Zmiana art. 34¹⁸

1. Art. 34¹⁸ ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przyjmować, bez pobierania dodatkowej opłaty, zużyte opony przekazywane przez osoby fizyczne, osoby prawne oraz podmioty nieposiadające osobowości prawnej, pod warunkiem że liczba opon, które nabywają lub które nabyły nie dłużej niż rok wcześniej, jest równa lub większa od liczby opon, które przekazują rocznie, a rodzaj przekazywanych zużytych opon odpowiada rodzajowi opon, które nabywają lub nabyły. Jeżeli zużyte opony zostaną przekazane dystrybutorowi opon w innym terminie niż w momencie ich zakupu, nabywca opon ma obowiązek udowodnić, kiedy dokonał zakupu opon u tego dystrybutora;”.

2. Art. 34¹⁸ ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wypełniając obowiązek określony w ust. 1 pkt 2 niniejszego artykułu, producenci lub importerzy towarów podlegających opodatkowaniu innych niż opony organizują zbieranie odpadów z towarów podlegających opodatkowaniu od przedsiębiorstw świadczących usługi konserwacji i naprawy pojazdów oraz przekazywanie tych odpadów osobie gospodarującej odpadami upoważnionej do gospodarowania tymi odpadami.”.

3. Art. 34¹⁸ ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wypełniając obowiązek określony w ust. 1 pkt 2 niniejszego artykułu, producenci lub importerzy opon muszą zorganizować zbieranie zużytych opon z punktów dystrybucji opon, przedsiębiorstw świadczących usługi konserwacji i naprawy pojazdów oraz punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, oraz przekazywanie zużytych opon osobie gospodarującej odpadami uprawnionej do gospodarowania takimi odpadami.”.

4. Art. 34¹⁸ ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przedsiębiorstwa świadczące usługi w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów muszą:

1) przyjmować nieodpłatnie od osób fizycznych, osób prawnych oraz podmiotów nieposiadających osobowości prawnej odpady powstałe z towarów podlegających opodatkowaniu w trakcie konserwacji i naprawy pojazdów; zabrania się przekazywania tych odpadów, z wyjątkiem części nadających się do ponownego użycia, osobom fizycznym, osobom prawnym oraz podmiotom nieposiadającym osobowości prawnej;

2) przekazywać odpady z towarów podlegających opodatkowaniu powstałe podczas konserwacji i naprawy pojazdów osobie gospodarującej odpadami upoważnionej do gospodarowania takimi odpadami;

3) posiadać instalacje do czasowego składowania odpadów z towarów podlegających opodatkowaniu powstałych podczas konserwacji i naprawy pojazdów, do czasu przekazania tych odpadów osobie gospodarującej odpadami uprawnionej do gospodarowania takimi odpadami.”.

5. Art. 34¹⁸ ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Posiadacz odpadów może dostarczać zużyte opony do każdego punktu zbierania takich odpadów, biorąc pod uwagę typ opon i warunki określone w ust. 4 pkt 1 lub ust. 8 pkt 1 niniejszego artykułu (punktu dystrybucji opon, przedsiębiorstwa świadczącego usługi konserwacji i naprawy pojazdów lub punktu zbierania odpadów wielkogabarytowych, który jest częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi).”.

6. W art. 34¹⁸ dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Postanowienia ust. 1 pkt 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do producentów lub importerów, którzy wytwarzają lub importują towary podlegające opodatkowaniu na terytorium Republiki Litewskiej i wykorzystują je na własne potrzeby.”.

Artykuł 39. Zmiana art. 34¹⁸

1. Art. 34¹⁸ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Producenci lub importerzy towarów podlegających opodatkowaniu muszą wypełniać obowiązki określone w niniejszym artykule na zasadzie zbiorowej – poprzez utworzenie organizacji lub przystąpienie do już istniejącej organizacji oraz powierzenie jej wykonywania obowiązków określonych w niniejszym artykule, zgodnie z art. 34¹⁹ ust. 1, albo poprzez powierzenie organizacji wykonywania obowiązków określonych w niniejszym artykule na podstawie umowy, bez przystępowania do tej organizacji.”.

2. Art. 34¹⁸ ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Producenci lub importerzy towarów podlegających opodatkowaniu są zobowiązani do zapłaty podatku od zanieczyszczenia środowiska w odniesieniu do odpadów z towarów podlegających opodatkowaniu zgodnie z procedurą określoną w ustawie o podatku od zanieczyszczenia środowiska. Uiszczenie podatku od zanieczyszczenia środowiska w odniesieniu do odpadów z towarów podlegających opodatkowaniu lub wykonanie zadań związanych z gospodarowaniem odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu, określonych przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję, nie zwalnia producentów lub importerów z obowiązku wypełnienia zobowiązań określonych w ustępach 1, 5 i 6 niniejszego artykułu.”.

3. Art. 34¹⁸ ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Posiadacz odpadów może dostarczać zużyte opony do każdego punktu zbierania takich odpadów, biorąc pod uwagę typ opon i warunki określone w ust. 4 pkt 1, ust. 8 pkt 1 lub ust. 15 niniejszego artykułu (punktu dystrybucji opon, przedsiębiorstwa świadczącego usługi konserwacji i naprawy pojazdów lub punktu zbierania odpadów wielkogabarytowych, który jest częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi).”.

4. W art. 34¹⁸ dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Postanowienia niniejszego artykułu oraz art. 34¹⁹ niniejszej ustawy nie mają zastosowania do opon bieżnikowanych wprowadzanych do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, które zostały już wprowadzone do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych przed bieżnikowaniem i w odniesieniu do których nie wystawiono żadnych dokumentów potwierdzających unieszkodliwienie zużytych opon.”.

5. W art. 34¹⁸ dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. Importer towarów podlegających opodatkowaniu, który zarejestrował swoją działalność w państwie trzecim, musi wyznaczyć osobę prawną lub fizyczną, która zarejestrowała swoją działalność w Republice Litewskiej, jako upoważnionego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie obowiązków określonych w ust. 1 oraz 5–7 niniejszego artykułu w Republice Litewskiej. Importer towarów podlegających opodatkowaniu i upoważniony przedstawiciel zawierają umowę powierzenia wykonywania obowiązków.”.

6. W art. 34¹⁸ dodaje się ust. 15 w brzmieniu:

„15. Gmina lub upoważniony przez gminę administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, lub podmiot prawny ustanowiony przez gminy, którym gminy powierzyły zarządzanie punktami zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, muszą:

1) zapewnić, aby punkty zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, przyjmowały zużyte opony pochodzące z gospodarstw domowych mieszkańców, które nie są klasyfikowane jako produkty podlegające opodatkowaniu, oraz gospodarowały nimi bez pobierania żadnych dodatkowych opłat, poza opłatami i należnościami lub składkami;

2) zapewnić, aby punkty zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, przyjmowały zużyte opony motocyklowe i samochodowe pochodzące z gospodarstw domowych mieszkańców oraz gospodarowały nimi bez pobierania dodatkowych opłat. Liczbę sztuk zużytych opon przyjmowanych od jednego mieszkańca w ciągu roku kalendarzowego, bez pobierania dodatkowej opłaty, w punktach zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, zlokalizowanych na terenie gminy ustala rada gminy lub, z upoważnienia rady gminy, administrator systemu gospodarowania odpadami komunalnymi;

3) prowadzić ewidencję zużytych opon zgodnie z procedurą ustanowioną przez organy upoważnione przez ministra środowiska, w celu zapewnienia kompleksowego prowadzenia ewidencji zbierania zużytych opon (w jednostkach i masie) zgodnie z pkt 2 niniejszego ustępu oraz w celu umożliwienia identyfikacji ilości zebranych zużytych opon (w jednostkach i masie) bez pobierania dodatkowych opłat;

4) zawierać umowy, o których mowa w art. 34¹⁹ ust. 3 pkt 2 niniejszej ustawy.”.

Artykuł 40. Zmiana art. 34¹⁹

Art. 34¹⁹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu producenci lub importerzy mogą utworzyć organizację lub przystąpić do już istniejącej organizacji, powierzyć tej organizacji, na podstawie umowy, organizowanie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu oraz wypełnienie wszystkich lub części obowiązków określonych w art. 34¹⁸ ust. 1 pkt 2, 3 i 4 oraz ust. 5 i 6 niniejszej ustawy lub powierzyć organizacji, na podstawie umowy, organizowanie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu oraz wypełnianie wszystkich lub części obowiązków określonych w art. 34¹⁸ ust. 1 pkt 2, 3 i 4 oraz ust. 5 i 6 niniejszej ustawy, bez przystępowania do tej organizacji. Przy powierzeniu zadań organizacji należy przestrzegać następujących wymagań:

1) W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu oraz wypełnienia obowiązków określonych w art. 34¹⁸ ust. 1 pkt 2, 3 i 4 oraz ust. 5 i 6 niniejszej ustawy producenci lub importerzy mogą po raz pierwszy powierzyć organizacji wykonywanie tych obowiązków lub zmienić organizację, która będzie wykonywać te obowiązki w ich imieniu w następnym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia 1 grudnia bieżącego roku, chyba że wprowadzają towary podlegające opodatkowaniu do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych po 1 grudnia.

2) Producenci lub importerzy, którzy po 1 grudnia wprowadzają towary podlegające opodatkowaniu na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, mogą powierzyć organizacji obowiązki, o których mowa w pkt 1 niniejszego ustępu, w terminie jednego miesiąca od daty rejestracji w jednolitym systemie ewidencji produktów, opakowań i odpadów, zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska.

3) Producenci lub importerzy mogą powierzyć swoje obowiązki związane z organizacją gospodarowania odpadami z tych samych towarów podlegających opodatkowaniu tylko jednej organizacji. Producenci lub importerzy, którzy powierzyli wykonywanie swoich obowiązków jednej organizacji, nie mogą powierzyć wykonywania tych obowiązków innej organizacji w tym samym roku kalendarzowym, z wyjątkiem przypadku, gdy licencja wydana organizacji została zawieszona lub cofnięta.

4) Po zawieszeniu lub cofnięciu licencji organizacji producenci lub importerzy mogą w ciągu jednego miesiąca powierzyć wypełnianie obowiązków ustanowionych dla producentów lub importerów w bieżącym roku innej organizacji.

5) Wszyscy producenci lub importerzy, którzy w przypadkach, o których mowa w pkt 2 i 4 niniejszego ustępu, powierzają organizacji wypełnianie swoich obowiązków na bieżący rok po zakończeniu pierwszego kwartału bieżącego roku kalendarzowego, podlegają ujednoliconym warunkom wypełniania tych obowiązków, a mianowicie ujednoliconym stawkom za

gospodarowanie odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu, zobowiązaniu dotyczącemu poziomu realizacji zadań w zakresie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu określonych przez rząd lub instytucję przez niego upoważnioną oraz procedurze rekompensaty strat, jeżeli z powodu niewywiązania się przez organizację z obowiązku wykonywania zadań w zakresie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu określonych przez rząd lub instytucję przez nią upoważnioną producenci lub importerzy musieliby płacić podatek od zanieczyszczenia środowiska od odpadów produktowych, jednak przez pozostałą część bieżącego roku warunki te mogą różnić się od warunków wypełniania obowiązków, które od początku bieżącego roku były stosowane do producentów lub importerów, którzy wcześniej powierzyli wypełnianie obowiązków organizacji.”.

Artykuł 41. Zmiana art. 34¹⁹

Art. 34¹⁹ otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34¹⁹. Dodatkowe wymagania dotyczące organizacji zbiorowego gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu

1. W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu producenci lub importerzy mogą utworzyć organizację lub przystąpić do już istniejącej organizacji, powierzyć tej organizacji, na podstawie umowy, organizowanie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu oraz wypełnienie wszystkich lub części obowiązków określonych w art. 34¹⁸ ust. 1 pkt 2, 3 i 4 oraz ust. 5 i 6 niniejszej ustawy lub powierzyć organizacji, na podstawie umowy, organizowanie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu oraz wypełnianie wszystkich lub części obowiązków określonych w art. 34¹⁸ ust. 1 pkt 2, 3 i 4 oraz ust. 5 i 6 niniejszej ustawy, bez przystępowania do tej organizacji. Przy powierzeniu zadań organizacji należy przestrzegać następujących wymagań:

1) W celu zorganizowania zbiorowego gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu oraz wypełnienia obowiązków określonych w art. 34¹⁸ ust. 1 pkt 2, 3 i 4 oraz ust. 5 i 6 niniejszej ustawy producenci lub importerzy mogą po raz pierwszy powierzyć organizacji wykonywanie tych obowiązków lub zmienić organizację, która będzie wykonywać te obowiązki w ich imieniu w następnym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia 1 grudnia bieżącego roku, chyba że wprowadzają towary podlegające opodatkowaniu do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych po 1 grudnia.

2) Producenci lub importerzy, którzy po 1 grudnia wprowadzają towary podlegające opodatkowaniu na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych, mogą

powierzyć organizacji obowiązki, o których mowa w pkt 1 niniejszego ustępu, w terminie jednego miesiąca od daty rejestracji w jednolitym systemie ewidencji produktów, opakowań i odpadów, zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska.

3) Producenci lub importerzy mogą powierzyć swoje obowiązki związane z organizacją gospodarowania odpadami z tych samych towarów podlegających opodatkowaniu tylko jednej organizacji. Producenci lub importerzy, którzy powierzyli wykonywanie swoich obowiązków jednej organizacji, nie mogą powierzyć wykonywania tych obowiązków innej organizacji w tym samym roku kalendarzowym, z wyjątkiem przypadku, gdy licencja wydana organizacji została zawieszona lub cofnięta.

4) Po zawieszeniu lub cofnięciu licencji organizacji producenci lub importerzy mogą w ciągu jednego miesiąca powierzyć wypełnianie obowiązków ustanowionych dla producentów lub importerów w bieżącym roku innej organizacji.

5) Wszyscy producenci lub importerzy, którzy w przypadkach, o których mowa w pkt 2 i 4 niniejszego ustępu, powierzają organizacji wypełnianie swoich obowiązków na bieżący rok po zakończeniu pierwszego kwartału bieżącego roku kalendarzowego, podlegają ujednoliconym warunkom wypełniania tych obowiązków, a mianowicie ujednoliconym stawkom za gospodarowanie odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu, zobowiązaniu dotyczącemu poziomu realizacji zadań w zakresie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu określonych przez rząd lub instytucję przez niego upoważnioną oraz procedurze rekompensaty strat, jeżeli z powodu niewywiązania się przez organizację z obowiązku wykonywania zadań w zakresie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu określonych przez rząd lub instytucję przez nią upoważnioną producenci lub importerzy musieliby płacić podatek od zanieczyszczenia środowiska od odpadów produktowych, jednak przez pozostałą część bieżącego roku warunki te mogą różnić się od warunków wypełniania obowiązków, które od początku bieżącego roku były stosowane do producentów lub importerów, którzy wcześniej powierzyli wypełnianie obowiązków organizacji.

2. Licencja na organizowanie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu (wszystkimi lub częścią tych odpadów) może zostać wydana organizacji, której producenci lub importerzy wprowadzający do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej towary podlegające opodatkowaniu w celach gospodarczych, jako jej członkowie lub na podstawie umów, powierzyli organizowanie gospodarowania odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu (wszystkimi lub częścią tych odpadów), jeżeli ich łączny udział w rynku, obliczony zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska na podstawie zadeklarowanej przez tych producentów, importerów i członków ilości opon wprowadzonych do

obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej do celów gospodarczych w okresie sprawozdawczym, wynosi co najmniej 10 procent.

3. W celu wypełnienia obowiązków nałożonych na producentów lub importerów towarów podlegających opodatkowaniu na podstawie art. 34¹⁸ ust. 1 pkt 2 i 4 niniejszej ustawy, organizacja musi:

1) zawrzeć umowy z podmiotami zbierającymi odpady z towarów podlegających opodatkowaniu, wybranymi przez organizację zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, dotyczące zbierania, transportu i przygotowania do odzysku, oraz umowy z osobami odpowiedzialnymi za odzysk lub recykling odpadów z towarów podlegających opodatkowaniu, lub eksporterami takich odpadów, wybranymi przez organizację zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, dotyczące odzysku zebranych odpadów z towarów podlegających opodatkowaniu. Umowy te muszą przewidywać procedurę płatności za zbieranie, przygotowanie do odzysku oraz odzysk (recykling) odpadów z towarów podlegających opodatkowaniu, a także procedurę monitorowania wypełniania zobowiązań umownych;

2) zawrzeć umowy ze wszystkimi gminami lub administratorami systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, lub z podmiotami prawnymi utworzonymi przez gminy, którym gminy powierzyły zarządzanie punktami zbierania odpadów wielkogabarytowych wchodzącymi w skład systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, dotyczące transportu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zebranego bez pobierania żadnych dodatkowych opłat i należności w punktach zbierania odpadów wielkogabarytowych wchodzących w skład systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, organizacji ich odzysku oraz kosztów eksploatacyjnych tych punktów związanych ze zbieraniem zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego bez pobierania żadnych dodatkowych opłat i należności, finansowania proporcjonalnego do udziału organizacji w rynku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, obliczonego zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska na podstawie zadeklarowanych przez producentów i importerów sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego do użytku w gospodarstwach domowych, którzy powierzyli organizacji obowiązki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, ilości sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu na rynku wewnętrznym Republiki Litewskiej w celach gospodarczych w okresie sprawozdawczym. Umowy muszą przewidywać procedurę transportu zużytych opon z motocykli i samochodów osobowych z punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, oraz organizację ich odzysku, procedurę częściowego finansowania kosztów operacyjnych tych punktów, prawa, obowiązki i odpowiedzialność stron w przypadku niewywiązania się z ich zobowiązań umownych, a mianowicie spoczywający na organizacji obowiązek zorganizowania

transportu i odzysku zużytych opon z motocykli i samochodów osobowych proporcjonalnie do jej udziału w rynku opon motocyklowych i samochodowych, finansowania kosztów operacyjnych punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, w związku ze zbieraniem zużytych opon z motocykli i samochodów osobowych bez pobierania żadnych dodatkowych opłat lub należności, a także obowiązek gminy lub, z upoważnienia gminy, administratora systemu gospodarowania odpadami komunalnymi lub podmiotu prawnego ustanowionego przez gminy, którym gminy powierzyły zarządzanie punktami zbierania odpadów wielkogabarytowych, które są częścią systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, w celu ułatwienia transportu zużytych opon z motocykli i samochodów osobowych, procedurę monitorowania wypełniania zobowiązań umownych, procedurę składania i rozpatrywania skarg oraz rozstrzygania sporów, okres obowiązywania umowy oraz warunki i procedurę jej zmiany lub rozwiązania.

4. Organizacja zawiera umowy o gospodarowaniu odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu, o których mowa w ust. 3 pkt 1 niniejszego artykułu, z osobami gospodarującymi odpadami, które zgodnie z art. 34³¹ ust. 1 niniejszej ustawy są upoważnione do wydawania dokumentów potwierdzających gospodarowanie odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu.”.

Artykuł 42. Stwierdzenie nieważności artykułu 34²⁰

Uchyła się art. 34²⁰.

Artykuł 43. Zmiana art. 34²²

1. Art. 34²² ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organizacja jest tworzona w celu wypełnienia obowiązku nałożonego na producentów i importerów na mocy niniejszej ustawy oraz ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, polegającego na zorganizowaniu gospodarowania odpadami powstającymi w wyniku użytkowania określonych produktów (sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pojazdów, olejów, towarów podlegających opodatkowaniu, produktów pakowanych), wprowadzanych na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej przez producentów i importerów w celach gospodarczych, lub w celu uczestniczenia w organizacji gospodarowania tymi odpadami w ramach systemów gospodarowania odpadami komunalnymi organizowanych przez gminy, i może prowadzić wyłącznie działalność niezbędną do wypełnienia tego obowiązku oraz innych obowiązków nałożonych na producentów i importerów niniejszą ustawą oraz ustawą o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (z wyjątkiem obowiązku rejestracji, prowadzenia ewidencji produktów i opakowań oraz przedkładania sprawozdań z

rozliczenia produktów i opakowań zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska).”.

2. Art. 34²² ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organizacja wypełnia swoje obowiązki na równych warunkach w stosunku do wszystkich członków organizacji, a także do producentów i importerów, którzy na podstawie umowy powierzyli jej wypełnianie obowiązków nałożonych na producentów i importerów, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu (zwanymi dalej „powierzającymi”).”.

3. Art. 34²² ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Członkami założycielami, uczestnikami (zwanymi dalej „członkami organizacji”) oraz osobami pełniącymi funkcje kierownicze w organizacji mogą być wyłącznie producenci lub importerzy. Organizacja przyjmuje wszystkich producentów lub importerów, którzy chcą zostać jej członkami lub podpisać z nią umowę w celu wykonania obowiązków określonych w ust. 3 niniejszego artykułu w odniesieniu do producentów lub importerów, którzy zobowiązują się do spełnienia warunków określonych w umowie.”.

4. Art. 34²² ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Producent lub importer może powierzyć organizowanie gospodarowania odpadami z tych samych produktów, w tym opakowań, oraz odpadami z tych samych towarów podlegających opodatkowaniu tylko jednej organizacji w ciągu jednego roku kalendarzowego.”.

5. W art. 34²² dodaje się ust. 9¹ w brzmieniu:

„9¹. Organizacja dopuszcza powierzającego, który wyraża takie życzenie i zgadza się zachować poufność (nie ujawniać informacji osobom trzecim), do uczestniczenia w walnym zgromadzeniu członków organizacji w charakterze obserwatora.”.

6. Art. 34²² ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Organizacja przeznaczająca co najmniej 3 procent swoich dochodów na edukację społeczną oraz rozpowszechnianie informacji dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi.”.

Artykuł 44. Zmiana art. 34²²

1. Art. 34²² ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Producent lub importer może powierzyć organizowanie gospodarowania odpadami z tych samych produktów, w tym opakowań, oraz odpadami z tych samych towarów podlegających opodatkowaniu tylko jednej organizacji w ciągu jednego roku kalendarzowego. Ograniczenie to nie ma zastosowania w przypadku, gdy gospodarowanie odpadami opakowaniowymi zostało powierzone organizacjom, które tworzą systemy selektywnej zbiórki, w ramach których zbierane są wyłącznie odpady opakowaniowe pochodzące z określonych

produktów producentów i importerów, którzy powierzyli wypełnianie swoich obowiązków tym organizacjom.”.

2. Art. 34²² ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W umowie, o której mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, organizacja musi zawrzeć zobowiązanie do zwrotu członkom organizacji oraz powierzającym wszelkich strat, które poniosą w przypadku, gdy będą zobowiązani do uiszczenia podatku od zanieczyszczenia środowiska w odniesieniu do odpadów produktowych lub opakowaniowych w wyniku niewywiązania się przez organizację z wynikającego z niniejszej umowy obowiązku realizacji zadań związanych z gospodarowaniem odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, określonych przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję.”.

Artykuł 45. Zmiana art. 34²³

1. Art. 34²³ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasady udzielania licencji na organizowanie gospodarowania odpadami produktowymi i opakowaniowymi zatwierdza rząd.”.

2. Art. 34²³ ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ odpowiedzialny za nadzór nad działalnością licencjonowaną, w porozumieniu z Litewską Izbą Biegłych Rewidentów, zatwierdza zakres uprawnień do kontroli organizacji producentów i importerów do dnia 15 lutego każdego roku.”.

Artykuł 46. Zmiana art. 34²⁴

1. Art. 34²⁴ ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6) licencja na organizowanie gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym (lampami);”.

2. Art. 34²⁴ ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7) licencja na organizowanie gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym (urządzeniami do regulacji temperatury);”.

3. Art. 34²⁴ ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8) licencja na organizowanie gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym (ekranami, monitorami i sprzętem zawierającym ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²);”.

4. W art. 34²⁴ uchyla się pkt 12 i 13.

5. W art. 34²⁴ dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) licencja na organizowanie gospodarowania odpadami opakowaniowymi z określonych produktów. Taka licencja jest wydawana w celu zorganizowania systemu selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych pochodzących z określonych produktów.”.

Artykuł 47. Zmiana art. 34²⁵

1. Art. 34²⁵ ust. 1 pkt. 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) plan organizacji działań w zakresie gospodarowania odpadami, który powinien obejmować środki i działania mające na celu zapewnienie wypełnienia obowiązku spoczywającego na producentach i importerach na mocy niniejszej ustawy, polegającego na organizacji gospodarowania odpadami powstającymi w wyniku użytkowania określonych produktów (sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pojazdów, olejów, towarów podlegających opodatkowaniu, produktów pakowanych) wprowadzanych na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej w celach gospodarczych lub uczestniczeniu w organizacji gospodarowania tymi odpadami w ramach systemów gospodarowania odpadami komunalnymi organizowanych przez gminy, a także zapewnienie realizacji zadań w zakresie gospodarowania odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, ustanowionych dla producentów i importerów przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję, oraz zapewnienie rozwoju infrastruktury niezbędnej do gospodarowania produktowymi lub opakowaniowymi;”.

2. Art. 34²⁵ ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wraz z licencją, o której mowa w art. 34²⁴ ust. 9 niniejszej ustawy, licencje, o których mowa w art. 34²⁴ pkt 1, 2 lub 3 niniejszej ustawy, mogą być wydawane posiadaczowi licencji, którego członkowie wprowadzają na rynek wewnętrzny Republiki Litewskiej, do celów gospodarczych, nie tylko pojazdy, ale także towary podlegające opodatkowaniu lub oleje.”.

Artykuł 48. Zmiana art. 34²⁵

W art. 34²⁵ część pierwsza ust. 1 (do dwukropka) otrzymuje brzmienie:

„1. Licencję na organizację gospodarowania odpadami produktowymi lub opakowaniowymi (zwaną dalej „licencją”) wydaje się w odniesieniu do działań polegających na organizowaniu gospodarowania odpadami z określonych produktów lub opakowań, prowadzonych zgodnie z wymogami dotyczącymi zbiorowej organizacji gospodarowania odpadami produktowymi lub opakowaniowymi określonymi w art. 34², 34⁵, 34¹², 34¹⁶, 34¹⁹, 34²² i 34³⁹ niniejszej ustawy oraz art. 10 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, po przedłożeniu organowi wydającemu licencję następujących dokumentów:”.

Artykuł 49. Zmiana art. 34²⁶

1. Art. 34²⁶ ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organizować gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi oraz uczestniczyć w organizacji gospodarowania odpadami produktowymi lub opakowaniowymi

powstającymi w strumieniu odpadów komunalnych, w ramach systemów gospodarowania odpadami komunalnymi organizowanych przez gminy;”.

2. W art. 34²⁶ ust. 1 dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

„2¹) zapewnić, aby producenci i importerzy wypełniali obowiązki w zakresie gospodarowania odpadami produktowymi lub opakowaniowymi ustanowione przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję;”.

3. Art. 34²⁶ ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedłożyć organowi nadzorującemu działalność licencjonowaną, wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w pkt 3 niniejszego ustępu, sprawozdanie z procedur uzgodnionych zgodnie z zakresem zadań dla kontroli operacyjnej, o której mowa w art. 34²³ ust. 4 niniejszej ustawy, przygotowane przez niezależnego audytora w zakresie zgodności działalności posiadacza licencji oraz opublikować to sprawozdanie na stronie internetowej posiadacza licencji;”.

4. Art. 34²⁶ ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) zawrzeć umowy, o których mowa w art. 34⁵ ust. 3, art. 34¹⁶ ust. 3 i art. 34¹⁹ ust. 2 i 3 niniejszej ustawy, oraz finansować, zgodnie z procedurą określoną w tych umowach, gospodarowanie pojazdami wycofanymi z eksploatacji, zużytymi bateriami i akumulatorami i odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu (z wyłączeniem baterii i akumulatorów);”.

5. Art. 34²⁶ ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) zawrzeć umowy, o których mowa w art. 34¹² ust. 3 niniejszej ustawy, oraz finansować, zgodnie z procedurą określoną w tych umowach, gospodarowanie olejami odpadowymi bez wartości rynkowej lub o ujemnej wartości rynkowej, a także zwracać koszty związane z gospodarowaniem takimi olejami odpadowymi;”.

6. Art. 34²⁶ ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) zawrzeć umowy, o których mowa w art. 10 ust. 4² ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, oraz finansować segregowanie odpadów oddanych do publicznych systemów zbierania i odpadów porzuconych w przestrzeni publicznej oraz gospodarowanie nimi, zgodnie z procedurą określoną w tych umowach oraz w art. 10 ust. 5³ ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.

Artykuł 50. Zmiana art. 34²⁶

1. Art. 34²⁶ ust. 1 pkt 6 uchyla się.

2. Art. 34²⁶ ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zawrzeć umowy dotyczące finansowania organizacji gospodarowania odpadami produktowymi lub umowy dotyczące organizacji i finansowania gospodarowania odpadami

opakowaniowymi, o których mowa w art. 30 ust. 16 niniejszej ustawy, oraz – zgodnie z procedurą określoną w tych umowach oraz w art. 10 ust. 5 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – finansować gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi powstającymi w strumieniu odpadów komunalnych, w systemach gospodarowania odpadami komunalnymi organizowanych przez gminy, a także konserwację, modernizację oraz rozbudowę infrastruktury systemu selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych powstających w strumieniu odpadów komunalnych zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi świadczenia usług selektywnej zbiórki i transportu odpadów opakowaniowych powstających w strumieniu odpadów komunalnych, określonymi w art. 10 ust. 4 pkt 2 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.

3. Art. 34²⁶ ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) zawrzeć umowy, o których mowa w art. 34⁵ ust. 4 i 5, art. 34¹⁶ ust. 3 i 4 i art. 34¹⁹ ust. 3 i 4 niniejszej ustawy, oraz finansować, zgodnie z procedurą określoną w tych umowach, gospodarowanie pojazdami wycofanymi z eksploatacji, zużytymi bateriami i akumulatorami i odpadami z towarów podlegających opodatkowaniu (z wyłączeniem baterii i akumulatorów);”.

Artykuł 51. Zmiana art. 34²⁷

1. Art. 34²⁷ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Licencję należy odnowić w przypadku zmiany danych posiadacza licencji określonych w licencji lub jeżeli informacje zawarte w licencji dotyczące produktów lub opakowań, w odniesieniu do których licencja została wydana w celu organizacji gospodarowania odpadami, przestały być zgodne z przepisami aktów prawnych regulujących organizację gospodarowania odpadami w odniesieniu do takich produktów lub opakowań.”.

2. W art. 34²⁷ dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. W przypadku gdy okaże się, że określone w licencji informacje dotyczące produktów lub opakowań, w odniesieniu do których wydano licencję na organizację gospodarowania odpadami, nie są już zgodne z przepisami aktów prawnych regulujących organizację gospodarowania odpadami w odniesieniu do takich produktów lub opakowań, lub jeżeli na podstawie publicznie dostępnych danych stwierdzono, że dane posiadacza licencji uległy zmianie, organ wydający licencję informuje o tym posiadacza licencji w ciągu 3 dni roboczych i dokonuje zmiany licencji w ciągu 20 dni roboczych, tak aby odzwierciedlała ona aktualne dane posiadacza licencji, a zawarte w niej informacje były zgodne z wymogami aktów prawnych regulujących organizację gospodarowania odpadami z produktów lub opakowań.”.

Artykuł 52. Zmiana art. 34²⁸

1. Art. 34²⁸ ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) okaże się, że posiadacz licencji nie spełnia co najmniej jednego z wymogów określonych dla organizacji producentów i importerów, które zajmują się zbiorowym gospodarowaniem odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, zgodnie z art. 34² ust. 2 niniejszej ustawy lub art. 10 ust. 3 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.

2. Art. 34²⁸ ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Termin, o którym mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, wynosi:

1) nie mniej niż 5 dni roboczych i nie więcej niż 20 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia od organu wydającego licencję dotyczącego ewentualnego zawieszenia licencji (zwanego dalej „zawiadomieniem”), jeżeli zostanie stwierdzone, że posiadacz licencji nie spełnia warunków prowadzenia działalności objętej licencją określonych w art. 34²⁶ ust. 1 lub pkt 3 lub pkt 4, lub pkt 5, lub pkt 6, lub pkt 7 niniejszego artykułu, lub w przypadku stwierdzenia naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 niniejszego artykułu;

2) nie mniej niż 1 miesiąc i nie więcej niż 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia od organu wydającego licencję, jeżeli zostanie stwierdzone, że posiadacz licencji nie spełnia warunków prowadzenia działalności objętej licencją określonych w art. 34²⁶ ust. 1 pkt 1, 8, 9, 10, 12, 13, 14 lub 15 niniejszej ustawy, lub w przypadku stwierdzenia naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 niniejszego artykułu;

3) nie mniej niż 6 miesięcy i nie więcej niż 12 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia od organu wydającego licencję, jeżeli zostanie stwierdzone, że posiadacz licencji na koniec okresu sprawozdawczego nie spełnia warunków prowadzenia działalności objętej licencją określonych w art. 34²⁶ ust. 1 pkt 2 lub pkt 2¹, lub pkt 11 niniejszej ustawy.”.

3. Art. 34²⁸ ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli posiadacz licencji nie przedłoży w terminie określonym w zawiadomieniu dokumentów potwierdzających, że okoliczności, o których mowa w zawiadomieniu, przestały istnieć lub że naruszenia, o których mowa w zawiadomieniu, zostały usunięte, organ wydający licencję podejmuje, nie później niż 5 dni roboczych po upływie terminu określonego w zawiadomieniu, decyzję o zawieszeniu licencji (nie ma to zastosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 4¹ niniejszego artykułu). W terminie 3 dni roboczych od dnia przyjęcia takiej decyzji organ wydający licencję zawiadamia posiadacza licencji o decyzji, podając jej uzasadnienie i wyznaczając termin nie krótszy niż 10 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia organu wydającego licencję o decyzji, w którym, w celu cofnięcia zawieszenia licencji, należy usunąć okoliczności, o których mowa w decyzji, i przedłożyć dokumenty

potwierdzające, że okoliczności, o których mowa w decyzji, przestały istnieć lub naruszenia, o których mowa w decyzji, zostały usunięte.”.

4. W art. 34²⁸ dodaje się ust. 4¹ w brzmieniu:

„ 4¹. Po upływie określonego w zawiadomieniu terminu przewidzianego na usunięcie okoliczności lub naruszeń, o których mowa w zawiadomieniu, oraz przedłożenie dokumentów potwierdzających usunięcie takich okoliczności lub naruszeń, ważność licencji nie zostanie zawieszona, pod warunkiem że posiadacz licencji przedłoży, w terminie wyznaczonym przez organ wydający licencję:

1) dowody na to, że zaprzestał on działań, które doprowadziły do zaistnienia okoliczności lub naruszeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, naprawił konsekwencje takich działań i zrekompensował wszelkie szkody, w przypadku gdy takie szkody zostały stwierdzone, zrekompensował straty poniesione w wyniku takich działań posiadacza licencji, jeżeli straty te powstały w wyniku niewywiązania się przez posiadacza licencji z zobowiązań umownych, uiszczył przewidziane prawem kary za takie naruszenia, jeżeli takie kary zostały przewidziane, lub

2) dowody na to, że okoliczności lub naruszenia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogły zostać usunięte z powodu okoliczności pozostających poza kontrolą posiadacza licencji i pomimo podjętych przez niego starań.”.

5. Art. 34²⁸ ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wymóg zawiadomienia posiadacza licencji o zamiarze zawieszenia licencji wraz z wyznaczeniem terminu na usunięcie nieprawidłowości nie ma zastosowania w przypadku, gdy wyznaczenie takiego terminu nie jest możliwe, ponieważ byłoby to sprzeczne z interesem publicznym. W takich przypadkach licencja zostaje zawieszona ze skutkiem natychmiastowym.”.

Artykuł 53. Zmiana art. 34²⁸

1. Art. 34²⁸ ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) okaże się, że posiadacz licencji nie spełnia co najmniej jednego z wymogów określonych dla organizacji producentów i importerów, które zajmują się zbiorowym gospodarowaniem odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, zgodnie z art. 34² ust. 2, art. 34⁵ ust. 2 i art. 34¹⁹ ust. 2 niniejszej ustawy lub art. 10 ust. 3 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.

2. Art. 34²⁸ ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie mniej niż 5 dni roboczych i nie więcej niż 20 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia od organu wydającego licencję dotyczącego ewentualnego zawieszenia licencji

(zwanego dalej „zawiadomieniem”), jeżeli zostanie stwierdzone, że posiadacz licencji nie spełnia warunków prowadzenia działalności objętej licencją określonych w art. 34²⁶ ust. 1 lub pkt 3 lub pkt 4, lub pkt 5, lub pkt 7 niniejszego artykułu, lub w przypadku stwierdzenia naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 niniejszego artykułu;”.

Artykuł 54. Zmiana art. 34²⁹

W art. 34²⁹ dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku cofnięcia licencji z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4 niniejszego artykułu, podmiot, któremu cofnięto licencję, może otrzymać nową licencję nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia cofnięcia licencji.”.

Artykuł 55. Zmiana rozdziału VIII⁹

Rozdział VIII⁹ otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ VIII⁹**STOSOWANIE ROZDZIAŁU VIII¹, ROZDZIAŁU VIII², ROZDZIAŁU VIII³,
ROZDZIAŁU VIII⁴ I ROZDZIAŁU VIII⁵****Artykuł 34³⁰. Stosowanie rozdziału VIII¹, VIII², VIII³, VIII⁴ i VIII⁵**

1. Przepisów rozdziału VIII¹ niniejszej ustawy nie stosuje się do:

1) sprzętu elektrycznego i elektronicznego niezbędnego do ochrony bezpieczeństwa narodowego i interesów obronnych, w tym broni, amunicji i artykułów wojennych przeznaczonych do celów wojskowych;

2) sprzętu elektrycznego i elektronicznego specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego jako część innego rodzaju urządzeń, niepodlegających przepisom rozdziału VIII⁴ niniejszej ustawy, mogącego funkcjonować wyłącznie jako część takich urządzeń;

3) żarówek żarnikowych;

4) sprzętu przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;

5) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;

6) wielkogabarytowych stacjonarnych instalacji, z wyjątkiem urządzeń znajdujących się w obrębie takich instalacji, które jednak nie zostały zaprojektowane i zainstalowane wyłącznie jako część tych instalacji;

7) pojazdów przeznaczonych do przewozu osób i towarów, z wyjątkiem elektrycznych pojazdów dwukołowych bez homologacji;

8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, udostępnionych wyłącznie do użytku profesjonalnego;

9) sprzętu specjalnie zaprojektowanego wyłącznie do celów badań naukowych i eksperymentalnych prac rozwojowych i dostarczanego wyłącznie między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a instytucjami naukowymi i badawczymi;

10) wyrobów medycznych oraz wyrobów medycznych przeznaczonych do diagnostyki *in vitro*, w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że wyroby te mogą przenosić zakażenia aż do końca ich cyklu życia, a także aktywnych wyrobów medycznych do implantacji.

2. Przepisów rozdziału VIII⁴ niniejszej ustawy nie stosuje się do:

1) baterii i akumulatorów wykorzystywanych w sprzęcie, broni, amunicji i sprzęcie wojskowym, które odnoszą się do ochrony bezpieczeństwa narodowego i interesów obronnych (z wyłączeniem produktów nieprzeznaczonych do celów wojskowych);

2) baterii i akumulatorów wykorzystywanych w urządzeniach przeznaczonych do stosowania w przestrzeni kosmicznej.

3. Przepisów rozdziału VIII², VIII³ i VIII⁵ niniejszej ustawy nie stosuje się do pojazdów, olejów i towarów podlegających opodatkowaniu (z wyłączeniem baterii i akumulatorów) przeznaczonych do celów obrony narodowej, wyprodukowanych na terytorium Republiki Litewskiej lub przywożonych na terytorium Republiki Litewskiej przez organy publiczne na ich własny użytek lub przekazywanych innym organom publicznym. Gospodarowanie odpadami wytwarzanymi przez organy publiczne w wyniku użytkowania wymienionych produktów odbywa się zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 1 niniejszej ustawy.”.

Artykuł 56. Zmiana art. 34³¹

1. Art. 34³¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokumenty poświadczające gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi mogą być wydawane przez osoby gospodarujące zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym wymienione, zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska, w wykazie osób gospodarujących odpadami, upoważnionych do wydawania dokumentów poświadczających gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi (zwanym dalej w niniejszym artykule „wykazem osób gospodarujących odpadami”), które, biorąc pod uwagę prowadzone działania w zakresie gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym oraz rodzaje zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, spełniają i stosują odpowiednie normy europejskie, oraz przez osoby odpowiedzialne za odzysk odpadów, eksporterów, podmioty zbierające lub osoby gospodarujące odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, które przetwarzają zebrane zmieszane odpady komunalne poprzez oddzielenie odpadów produktowych lub opakowaniowych w celu recyklingu lub innego rodzaju odzysku, i które spełniają wymogi określone w ust. 4, 5, 6 i 7 niniejszego artykułu. Wykaz osób gospodarujących odpadami obejmuje osoby gospodarujące zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, a także osoby odpowiedzialne za odzysk odpadów, eksporterów, podmioty zbierające lub osoby gospodarujące odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, które przetwarzają zebrane zmieszane odpady komunalne poprzez oddzielenie odpadów produktowych lub opakowaniowych w celu recyklingu lub innego rodzaju odzysku oraz wydają dokumenty poświadczające gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi zgodnie z procedurą ustanowioną przez ministra środowiska. Zakazane jest nieuprawnione wydawanie dokumentów potwierdzających gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi.”.

2. W art. 34³¹ ust. 2 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) ilość zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego wywiezionego do osoby odpowiedzialnej za odzysk odpadów, która nie wdrożyła europejskiej normy dotyczącej

prowadzenia działalności w zakresie odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”.

3. Art. 34³¹ ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prawo do wystawiania dokumentów potwierdzających gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi przysługuje wyłącznie tym osobom odpowiedzialnym za odzysk odpadów produktowych lub opakowaniowych, które są wpisane do wykazu osób gospodarujących odpadami oraz – oprócz innych wymagań dotyczących działalności w zakresie odzysku odpadów określonych w niniejszej ustawie – spełniają następujące warunki:

1) jeżeli prowadzą recykling zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego lub dokonują wstępnego przetwarzania takich odpadów – spełniają i stosują normy europejskie mające zastosowanie do działalności w zakresie recyklingu lub wstępnego przetwarzania określonych rodzajów zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a jeżeli wykonują wyłącznie wstępne przetwarzanie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego i same nie poddają recyklingowi materiałów lub części składowych pochodzących z tego sprzętu – na podstawie zawartych umów dotyczących przekazywania tych materiałów lub części do recyklingu w innych państwach członkowskich przekazują je legalnie działającym osobom gospodarującym odpadami, które następnie przekazują je do recyklingu legalnie działającym podmiotom prowadzącym recykling w innym państwie członkowskim, stosującym europejskie normy dotyczące prowadzenia działalności w zakresie recyklingu takiego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;

2) jeżeli prowadzą recykling i odzyskiwanie odpadów innych niż zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny lub odpadów opakowaniowych w celu odzysku energii lub prowadzą wstępne przetwarzanie odpadów z innych produktów – spełniają następujące wymagania:

a) poddają recyklingowi odpady produktowe lub opakowaniowe, lub odzyskują zużyty olej, opony lub odpady opakowaniowe w celu odzysku energii, lub przygotowują odpady produktowe do ponownego wykorzystania z zastosowaniem najlepszych dostępnych technik produkcji w zakresie gospodarowania odpadami określonych przez ministra środowiska, tj. najskuteczniejszych technologii gospodarowania odpadami opracowanych w tej branży, które nie szkodzą zdrowiu publicznemu i środowisku lub, w przypadku gdy takich skutków nie da się uniknąć, mają jak najmniejszy wpływ na zdrowie publiczne i środowisko;

b) prowadząc recykling odpadów produktowych lub opakowaniowych zgodnie z wymaganiami norm międzynarodowych i krajowych, w wyniku procesu technologicznego wytwarzają z tych odpadów produkt, dla którego istnieje popyt lub rynek zbytu i który jest powszechnie wykorzystywany do określonych celów oraz jest oznaczony kodem towarowym

zgodnie z wersją Nomenklatury scalonej zatwierdzoną rozporządzeniem Komisji [\(UE\) nr 861/2010](#) z dnia 5 października 2010 r., z późniejszymi zmianami;

c) na terenie zakładu, w którym prowadzony jest recykling odpadów produktowych lub opakowaniowych lub odzyskiwanie olejów odpadowych, zużytych opon lub odpadów opakowaniowych w celu odzysku energii, albo w którym odpady produktowe są przygotowywane do odzysku, posiadają urządzenie ważące poddane weryfikacji metrologicznej i posiadające ważny certyfikat weryfikacji metrologicznej (zwane dalej w niniejszym artykule „urządzeniem ważącym”);

d) przeprowadzają wstępne przetwarzanie odpadów produktowych oraz poddają recyklingowi lub wykorzystują do odzysku energii zawarte w nich materiały lub części, lub przeprowadzają wstępne przetwarzanie odpadów produktowych i przekazują ich składniki lub części legalnie działającym osobom gospodarującym odpadami w innych państwach członkowskich na podstawie umów dotyczących recyklingu takich materiałów lub składników albo ich wywozu w celu recyklingu, które to osoby poddają takie odpady recyklingowi lub wywożą je w celu recyklingu do innych państw członkowskich i mogą potwierdzić, że z tych odpadów wyprodukowano produkt, o którym mowa w pkt 2 lit. b) niniejszego ustępu, lub, na podstawie umów dotyczących odzyskiwania materiałów lub części składowych odpadów produktowych w celu odzysku energii, przekazują materiały lub części składowe odpadów produktowych nienadające się do recyklingu legalnie działającym osobom gospodarującym odpadami, które wykorzystują takie odpady do odzysku energii lub wywożą je do innych państw członkowskich w celu odzysku energii;

e) przygotowują do odzysku i odzyskują odpady produktowe z wydajnością nie mniejszą niż określona przez rząd lub upoważnioną przez niego instytucję.”.

4. Art. 34³¹ ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prawo do wystawiania dokumentów potwierdzających gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi przysługuje wyłącznie tym eksporterom odpadów produktowych lub opakowaniowych, którzy są wpisani do wykazu osób gospodarujących odpadami oraz – oprócz innych wymagań dotyczących działalności w zakresie wywozu odpadów określonych w niniejszej ustawie – spełniają następujące warunki:

1) jeżeli dokonują wywozu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego do innych państw członkowskich – spełniają i stosują normy europejskie mające zastosowanie do wywozu określonych rodzajów zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz dokonują wywozu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego w celu recyklingu do podmiotów zajmujących się recyklingiem odpadów działających legalnie w innym państwie członkowskim na podstawie umów dotyczących recyklingu określonych rodzajów zużytego sprzętu elektrycznego i

elektronicznego, które wdrożyły normę europejską dotyczącą prowadzenia działalności w zakresie recyklingu takiego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;

2) jeżeli dokonują wywozu odpadów innych niż zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny lub odpadów opakowaniowych do innych państw członkowskich – spełniają następujące wymagania:

a) mają prawo do wywozu odpadów produktowych lub opakowaniowych zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu [\(WE\) nr 1013/2006](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów, z późniejszymi zmianami;

b) przeprowadzają wstępne przetwarzanie odpadów produktowych i wywożą do innych państw członkowskich w celu poddania recyklingowi materiały lub części składowe tych odpadów albo wywożą do innych państw członkowskich w celu wykorzystania do odzysku energii materiały lub części składowe odpadów produktowych nienadające się do recyklingu, albo wywożą do innych państw członkowskich w celu poddania recyklingowi nieprzetworzone odpady produktowe, albo wywożą do innych państw członkowskich w celu poddania recyklingowi odpady opakowaniowe, albo wywożą do innych państw członkowskich w celu wykorzystania do odzysku energii oleje odpadowe, zużyte opony i odpady opakowaniowe nienadające się do recyklingu;

c) posiadają umowę dotyczącą recyklingu odpowiednich odpadów produktowych lub opakowaniowych lub ich wykorzystania do odzysku energii, zawartą z osobą gospodarującą odpadami (zwaną dalej w niniejszym artykule „odbiorcą”), która w państwach członkowskich poddaje te odpady recyklingowi lub wykorzystuje je do odzysku energii; umowa ta określa nazwę oraz kod odpadów produktowych lub opakowaniowych poddawanych przez odbiorcę recyklingowi lub wykorzystywanych przez niego do odzysku energii, sposób recyklingu odpadów produktowych lub opakowaniowych lub ich wykorzystania do odzysku energii oraz okres obowiązywania umowy;

d) posiadają dokumentację potwierdzającą, że odbiorca ma prawo oraz wystarczające możliwości do poddawania importowanych odpadów recyklingowi lub ich wykorzystywania do odzysku energii zgodnie z wymogami określonymi w aktach prawnych Unii Europejskiej lub Republiki Litewskiej dotyczących ochrony środowiska;

e) posiadają urządzenie ważące na terenie zakładu, w którym odpady produktowe lub opakowaniowe są przechowywane oraz przygotowywane do wywozu, lub posiadają umowę na świadczenie usług ważenia z wykorzystaniem takiego urządzenia zawartą z firmą świadczącą te usługi.”.

5. Art. 34³¹ ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prawo do wystawiania dokumentów potwierdzających gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi przysługuje wyłącznie tym podmiotom zbierającym odpady produktowe lub opakowaniowe, które są wpisane do wykazu osób gospodarujących odpadami oraz – oprócz innych wymagań dotyczących działalności w zakresie zbierania odpadów określonych w niniejszej ustawie – spełniają następujące warunki:

1) jeżeli zbierają zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny – spełniają i stosują normy europejskie mające zastosowanie do zbierania określonych rodzajów zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, oraz zbierają zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny przeznaczony do użytku w gospodarstwach domowych w ramach systemów gospodarowania odpadami komunalnymi oraz uzupełniających systemów zbierania odpadów zgodnie z umowami zawartymi w trybie określonym w aktach prawnych z gminami, na terenie których odpady te są zbierane, lub z podmiotami prawnymi utworzonymi przez te gminy i którym powierzono administrowanie systemami gospodarowania odpadami komunalnymi;

2) jeżeli zbierają odpady inne niż zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny lub odpady opakowaniowe – spełniają następujące wymagania:

a) posiadają, zgodnie z wymogami przepisów prawa, umowy z tymi gminami (lub utworzonymi przez nie podmiotami prawnymi, którym powierzono administrowanie systemami gospodarowania odpadami komunalnymi), na terenie których zbierają odpady opakowaniowe w ramach organizowanych przez te gminy systemów gospodarowania odpadami komunalnymi oraz uzupełniających systemów zbierania odpadów;

b) segregują zebrane odpady produktowe lub opakowaniowe poprzez oddzielenie odpadów produktowych lub opakowaniowych nadających się do recyklingu, a następnie samodzielnie poddają te odpady recyklingowi, pod warunkiem że posiadają uprawnienia do recyklingu takich odpadów, lub wywożą je do innych państw członkowskich w celu recyklingu, pod warunkiem że posiadają uprawnienia do wywozu takich odpadów produktowych lub opakowaniowych, oraz prowadzą odzysk odpadów produktowych lub opakowaniowych, które nie nadają się do recyklingu, po ich segregowaniu, w celu odzysku energii we własnym zakresie, pod warunkiem że posiadają uprawnienia do odzyskiwania takich odpadów w celu odzysku energii, lub wywożą je do innych państw członkowskich w celu odzysku energii, pod warunkiem że posiadają uprawnienia do wywozu takich odpadów produktowych lub opakowaniowych;

c) przekazują zebrane odpady produktowe lub opakowaniowe, zgodnie z zawartymi umowami, osobom gospodarującym odpadami, które segregują takie odpady poprzez oddzielenie odpadów nadających się do recyklingu, a następnie albo same poddają je recyklingowi, albo przekazują je eksporterom odpadów, którzy wywożą te odpady do innych państw członkowskich w celu recyklingu, oraz którzy sami wykorzystują do odzysku energii

odpady produktowe lub opakowaniowe, które zostały wysegregowane jako nienadające się do recyklingu, lub przekazują je eksporterom odpadów, którzy transportują te odpady do innych państw członkowskich w celu odzysku energii;

d) przekazują zebrane odpady produktowe lub opakowaniowe, zgodnie z zawartymi umowami, podmiotom zajmującym się recyklingiem lub eksporterom odpadów produktowych lub opakowaniowych, którzy transportują je do innych państw członkowskich w celu poddania recyklingowi;

e) posiadają urządzenie ważące na terenie zakładu, w którym odpady produktowe lub opakowaniowe są przechowywane oraz przygotowywane do odzysku, lub posiadają umowę na świadczenie usług ważenia z wykorzystaniem takiego urządzenia zawartą z firmą świadczącą te usługi.”.

6. Art. 34³¹ ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prawo do wystawiania dokumentów potwierdzających gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi mają wyłącznie osoby gospodarujące odpadami wpisane do wykazu osób gospodarujących odpadami, które przetwarzają zebrane zmieszane odpady komunalne, oddzielając z nich odpady produktowe lub opakowaniowe nadające się do recyklingu lub wykorzystania do odzysku energii, oraz które – oprócz innych wymagań dotyczących działalności w zakresie zbierania odpadów określonych w niniejszej ustawie – spełniają i stosują normy europejskie dotyczące wstępnego przetwarzania określonych rodzajów zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, jeżeli w procesie przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oddzielany jest zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, a także spełniają następujące wymagania:

1) posiadają, zgodnie z wymogami przepisów prawa, umowy z tymi gminami (lub utworzonymi przez nie podmiotami prawnymi, którym powierzono administrowanie systemami gospodarowania odpadami komunalnymi), na terenie których, w ramach organizowanych przez te gminy systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, zbierane są zmieszane odpady komunalne, z których następnie, w procesie przetwarzania, oddzielają odpady produktowe lub opakowaniowe,

2) w odniesieniu do odpadów produktowych lub opakowaniowych, wysegregowanych podczas przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych:

a) samodzielnie poddają te odpady recyklingowi, pod warunkiem że posiadają uprawnienia do recyklingu takich odpadów, lub wywożą je do innych państw członkowskich w celu recyklingu, pod warunkiem że posiadają uprawnienia do wywozu takich odpadów produktowych lub opakowaniowych, oraz prowadzą odzysk odpadów produktowych lub opakowaniowych, które nie nadają się do recyklingu, po ich przetworzeniu, w celu odzysku

energii we własnym zakresie, pod warunkiem że posiadają uprawnienia do odzyskiwania takich odpadów w celu odzysku energii, lub wywożą je do innych państw członkowskich w celu odzysku energii, pod warunkiem że posiadają uprawnienia do wywozu takich odpadów produktowych lub opakowaniowych;

b) zgodnie z zawartymi umowami przekazują odpady eksporterowi, który po przetworzeniu wysegregowanych odpadów produktowych lub opakowaniowych transportuje je do innych państw członkowskich w celu poddania ich recyklingowi;

c) w trakcie przetwarzania przekazują odpady produktowe lub opakowaniowe, które zostały wysegregowane jako nienadające się do recyklingu, zgodnie z zawartymi umowami, osobie gospodarującej odpadami, która odzyskuje takie odpady w celu odzysku energii, lub eksporterowi odpadów, który transportuje takie odpady do innych państw członkowskich w celu odzysku energii;

3) posiadają urządzenie ważące na terenie zakładu, w którym odpady komunalne są przetwarzane w celu oddzielenia odpadów produktowych lub opakowaniowych z myślą o recyklingu lub odzysku energii, lub posiadają umowę na świadczenie usług ważenia z wykorzystaniem takiego urządzenia zawartą z firmą świadczącą te usługi.”.

Artykuł 57. Zmiana art. 34³²

1. Art. 34³² ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) pokrywać koszty segregowania, zbierania, transportu i przetwarzania odpadów pochodzących z wyrobów tytoniowych z filtrami lub filtrów sprzedawanych do użytku z wyrobami tytoniowymi, o których mowa w pkt 2 i 3 niniejszego ustępu, oddanych do publicznych systemów zbierania, w tym koszty ustalania wartości referencyjnych, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, a także koszty organizacji i prowadzenia działań edukacyjnych i informacyjnych skierowanych do społeczeństwa, o których mowa w pkt 4 niniejszego ustępu;”.

2. Art. 34³² ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środki przeznaczone na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 5 niniejszego artykułu, są wpłacane zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska przez producentów i importerów wyrobów tytoniowych z filtrami lub filtrów sprzedawanych do użytku z wyrobami tytoniowymi na rzecz instytucji upoważnionej przez ministra środowiska, a ich obliczenia i rozdzielenia między gminy dokonuje instytucja upoważniona przez ministra środowiska w terminach określonych przez ministra środowiska. Producenci lub importerzy wyrobów tytoniowych z filtrami lub filtrów sprzedawanych do użytku z wyrobami tytoniowymi rekompensują koszty usług, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 niniejszego artykułu, w związku z

działalnością prowadzoną przez gminy, nie przekraczając kosztów niezbędnych do racjonalnego pod względem kosztów świadczenia tych usług; środki finansowe oblicza się i przydziela zgodnie z zasadą przejrzystości.”.

3. W art. 34³² dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Producenci lub importerzy wyrobów tytoniowych z filtrami lub filtrów sprzedawanych do użytku z wyrobami tytoniowymi pokrywają koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 niniejszego artykułu, za poprzedni rok kalendarzowy proporcjonalnie do masy takich odpadów oddanych do publicznych systemów zbierania oraz masy odpadów porzuconych w przestrzeni publicznej, a także proporcjonalnie do ich udziału w rynku, który, zgodnie z procedurą określoną przez organ upoważniony przez rząd, jest obliczany przez organ upoważniony przez ministra środowiska na podstawie ilości wyrobów tytoniowych z filtrami wprowadzonych do obrotu w Republice Litewskiej lub ilości filtrów sprzedawanych do użytku z wyrobami tytoniowymi, zadeklarowanych przez producenta lub importera w okresie sprawozdawczym.”.

4. W art. 34³² dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Obliczenie masy odpadów pochodzących z wyrobów tytoniowych z filtrami lub filtrów sprzedawanych do użytku z wyrobami tytoniowymi, oddanych do publicznych systemów zbierania odpadów, oraz masy odpadów porzuconych w przestrzeni publicznej, na podstawie których ustala się wysokość środków, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, opiera się na wartościach referencyjnych ustalonych przez ministra środowiska na podstawie badań przeprowadzonych zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, które określają ilość wyrobów tytoniowych z filtrami lub filtrów sprzedawanych do użytku z wyrobami tytoniowymi:

1) używanych w miejscach publicznych (na publicznych plażach, w akwenach wodnych i nad ich brzegami, w lasach, parkach, na skwerach, terenach otwartych, przystankach transportu publicznego, na poboczach dróg oraz w podobnych miejscach zarządzanych przez gminę) w odniesieniu do wszystkich produktów wprowadzonych do obrotu w Republice Litewskiej;

2) używanych w miejscach publicznych (na publicznych plażach, w akwenach wodnych i nad ich brzegami, w lasach, parkach, na skwerach, terenach otwartych, przystankach transportu publicznego, na poboczach dróg oraz w podobnych miejscach zarządzanych przez gminę) i oddanych do publicznych systemów zbierania odpadów (ilość odpadów oddanych do publicznych systemów zbierania);

3) używanych w miejscach publicznych (na publicznych plażach, w akwenach wodnych i nad ich brzegami, w lasach, parkach, na skwerach, terenach otwartych, przystankach transportu

publicznego, na poboczach dróg oraz w podobnych miejscach zarządzanych przez gminę) i porzuconych w przestrzeni publicznej (ilość odpadów porzuconych w przestrzeni publicznej).”.

5. W art. 34³² dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Wartości referencyjne, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, służące do obliczania masy odpadów pochodzących z wyrobów tytoniowych z filtrami lub filtrów sprzedawanych do użytku z wyrobami tytoniowymi, oddawanych do publicznych systemów zbierania odpadów, oraz masy odpadów porzuconych w przestrzeni publicznej, na podstawie których ustala się środki finansowe, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, ustala minister środowiska na okres trzech lat kalendarzowych, najpóźniej do końca bieżącego trzyletniego okresu kalendarzowego.”.

Artykuł 58. Stwierdzenie nieważności artykułów 34³³ i 34³⁴

Artykuły 34³³ i 34³⁴ uznaje się za nieważne.

Artykuł 59. Zmiana art. 34³⁵

1. Art. 34³⁵ ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pokrywać koszty segregowania, zbierania, transportu i przetwarzania odpadów pochodzących z chusteczek nawilżanych lub balonów, o których mowa w pkt 2 niniejszego ustępu, w tym koszty ustalania wartości referencyjnych, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, a także koszty organizacji i prowadzenia działań edukacyjnych i informacyjnych skierowanych do społeczeństwa, o których mowa w pkt 3 niniejszego ustępu;”.

2. Art. 34³⁵ ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środki przeznaczone na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 4 niniejszego artykułu, są wpłacane zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska przez producentów i importerów chusteczek nawilżanych lub balonów na rzecz instytucji upoważnionej przez ministra środowiska, a ich obliczenia i rozdzielenia między gminy dokonuje instytucja upoważniona przez ministra środowiska w terminach określonych przez ministra środowiska. Producenci lub importerzy chusteczek nawilżanych lub balonów rekompensują koszty usług, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 niniejszego artykułu, w związku z działalnością prowadzoną przez gminy, nie przekraczając kosztów niezbędnych do racjonalnego pod względem kosztów świadczenia tych usług; środki finansowe oblicza się i przydziela zgodnie z zasadą przejrzystości.”.

3. W art. 34³⁵ dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Producenci lub importerzy chusteczek nawilżanych lub balonów pokrywają koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 niniejszego artykułu, za poprzedni rok kalendarzowy

proporcjonalnie do masy takich odpadów porzuconych w przestrzeni publicznej, a także proporcjonalnie do ich udziału w rynku, który, zgodnie z procedurą określoną przez organ upoważniony przez rząd, jest obliczany przez organ upoważniony przez ministra środowiska na podstawie ilości chusteczek nawilżanych lub balonów wprowadzonych do obrotu w Republice Litewskiej, zadeklarowanych przez producenta lub importera w okresie sprawozdawczym.”.

4. W art. 34³⁵ dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Obliczenie masy odpadów pochodzących z chusteczek nawilżanych lub balonów, na podstawie której ustala się wysokość środków, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, opiera się na wartościach referencyjnych ustalonych przez ministra środowiska na podstawie badań przeprowadzonych zgodnie z procedurą określoną przez ministra środowiska, które określają ilość chusteczek nawilżanych lub balonów:

1) używanych w miejscach publicznych (na publicznych plażach, w akwenach wodnych i nad ich brzegami, w lasach, parkach, na skwerach, terenach otwartych, przystankach transportu publicznego, na poboczach dróg oraz w podobnych miejscach zarządzanych przez gminę) w odniesieniu do wszystkich produktów wprowadzonych do obrotu w Republice Litewskiej;

2) używanych w miejscach publicznych (na publicznych plażach, w akwenach wodnych i nad ich brzegami, w lasach, parkach, na skwerach, terenach otwartych, przystankach transportu publicznego, na poboczach dróg oraz w podobnych miejscach zarządzanych przez gminę) i porzuconych w przestrzeni publicznej (ilość odpadów porzuconych w przestrzeni publicznej).”.

5. W art. 34³⁵ dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Wartości referencyjne, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, służące do obliczania masy porzuconych w przestrzeni publicznej odpadów z chusteczek nawilżanych lub balonów, na podstawie których ustala się środki finansowe, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, ustala minister środowiska na okres trzech lat kalendarzowych, najpóźniej do końca bieżącego trzyletniego okresu kalendarzowego.”.

Artykuł 60. Stwierdzenie nieważności artykułów 34³⁶ i 34³⁷

Artykuły 34³⁶ i 34³⁷ uznaje się za nieważne.

Artykuł 61. Zmiana artykułu 35

1. Art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Straty wynikające z braku organizacji lub niewłaściwej organizacji gospodarowania odpadami komunalnymi oraz innymi odpadami z gospodarstw domowych, odpadami porzuconymi w przestrzeni publicznej i odpadami, których posiadacza nie można

zidentyfikować lub w przypadku których posiadacz nie istnieje, są pokrywane z budżetu danej gminy.”.

2. W art. 35 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3. Po zgłoszeniu przez Komisję Europejską kary finansowej nałożonej na Republikę Litewską za nieosiągnięcie celów określonych w art. 11 ust. 2 lit. c), d), e) lub ust. 5 dyrektywy [2008/98/WE](#) w danym roku kalendarzowym (zwanej dalej w niniejszym ustępie „karą finansową”) gmina, która nie zrealizowała celów ilościowych określonych dla tej gminy w krajowym planie zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi (zwanym dalej „planem krajowym”) zatwierdzonym przez rząd w odniesieniu do selektywnej zbiórki i recyklingu odpadów komunalnych (zwanych dalej w niniejszym ustępie „gminnymi celami ilościowymi”), ponosi część kary finansowej. Wysokość takiego wkładu dla każdej gminy (zwanego dalej „wkładem”) jest obliczana przez ministerstwo środowiska według wzoru: wkład = (kwota kary finansowej) × (ilość odpadów odpowiadająca różnicy między osiągniętą ilością a gminnymi celami ilościowymi na dany rok kalendarzowy, za który nałożono karę finansową) / (całkowita ilość odpadów przypadająca na wszystkie gminy, które nie osiągnęły swoich celów ilościowych, co stanowi niedotrzymanie celów ilościowych określonych w planach krajowych dla tych gmin w danym roku kalendarzowym, za który nałożono karę finansową) × 0,8.”.

Artykuł 62. Zmiana art. 35¹

Art. 35¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Procedury określone w art. 7, 34¹, 34², 34³, 34⁴, 34⁵, 34⁶, 34⁷, 34⁸, 34⁹, 34¹², 34¹³, 34¹⁵, 34¹⁶, 34¹⁷, 34¹⁸, 34¹⁹, 34²⁰, 34²³, 34²⁵, 34²⁷, 34²⁸, 34²⁹, 34³¹, 34³², 34³⁵, 34³⁸, 34³⁹ oraz 34⁴⁰ niniejszej ustawy, dotyczące rejestracji, prowadzenia ewidencji, sprawozdawczości, wydawania dokumentów potwierdzających gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, przedkładania gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej oraz wydawania licencji na organizowanie gospodarowania odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, są realizowane z wykorzystaniem jednolitego systemu ewidencji produktów, opakowań i odpadów.”.

Artykuł 63. Zmiana art. 35¹

Art. 35¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Procedury określone w art. 7, 34¹, 34², 34³, 34⁴, 34⁵, 34⁷, 34⁸, 34⁹, 34¹², 34¹³, 34¹⁵, 34¹⁶, 34¹⁷, 34¹⁸, 34¹⁹, 34²³, 34²⁵, 34²⁷, 34²⁸, 34²⁹, 34³¹, 34³², 34³⁵, 34³⁸, 34³⁹ oraz 34⁴⁰ niniejszej ustawy, dotyczące rejestracji, prowadzenia ewidencji, sprawozdawczości, wydawania dokumentów potwierdzających gospodarowanie odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, przedkładania gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej oraz wydawania licencji na

organizowanie gospodarowania odpadami produktowymi lub opakowaniowymi, są realizowane z wykorzystaniem jednolitego systemu ewidencji produktów, opakowań i odpadów.”.

Artykuł 64. Wejście w życie, wdrożenie i stosowanie ustawy

1. Art. 11 ust. 32, art. 46 ust. 4, art. 48, art. 49 ust. 4 i 5 oraz art. 57, 58, 59 i 60 niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2025 r.
2. Art. 11 ust. 29, art. 24, art. 26 ust. 3, 5 i 6, art. 27, art. 28 ust. 2, 3, 5 i 6, art. 30, art. 31, art. 35 ust. 3, art. 36 ust. 2, art. 39, 41, 42 i 44, art. 46 ust. 1, 2, 3 i 5 oraz art. 50, 53 i 63 niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.
3. Art. 6 ust. 1 niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2026 r.
4. Art. 2 ust. 3, art. 25 ust. 3 oraz art. 56 niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem 1 maja 2026 r.
5. Art. 4, art. 7, art. 11 ust. 1, 2, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 22, 24, 25, 26, 27, 30 i 31, art. 12 ust. 2 i 3 oraz art. 15, 16, 18, 20 i 21 niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2026 r.
6. Art. 13 niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2026 r.
7. Art. 11 ust. 19 i 23 niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem 1 września 2026 r.
8. Art. 32 ust. 3 i 4, art. 35 ust. 1 i 2, art. 36 ust. 1, art. 37 oraz art. 61 ust. 2 niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.
9. Krajowa Rada Regulacji Energetyki przyjmie do dnia 31 maja 2026 r. akt wykonawczy do przepisów art. 31² ust. 2 ustawy Republiki Litewskiej o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 20 niniejszej ustawy.
10. Rząd Republiki Litewskiej lub instytucja przez niego upoważniona przyjmie do dnia 31 grudnia 2025 r. akt wykonawczy do przepisów art. 34⁴ ust. 1 pkt 7 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 28 ust. 2 niniejszej ustawy.
11. Rząd przyjmie do dnia 30 czerwca 2026 r. akt wykonawczy do przepisów art. 30² ust. 3 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 13 niniejszej ustawy.
12. Rząd lub instytucja przez niego upoważniona przyjmie do dnia 31 grudnia 2026 r. akt wykonawczy do przepisów art. 34⁷ ust. 1 pkt 5 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 32 ust. 3 niniejszej ustawy.
13. Minister środowiska przyjmie do dnia 31 października 2025 r. akty wykonawcze do przepisów art. 34³² ust. 4, 5 i 6 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 57 ust. 2, 3 i 4 niniejszej ustawy, oraz art. 59 ust. 2, 3 i 4 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 34³⁵ ust. 4, 5 i 6 niniejszej ustawy.
14. Minister środowiska przyjmie do dnia 31 grudnia 2025 r. akt wykonawczy do przepisów art. 34¹⁸ ust. 13 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 39 ust. 4 niniejszej ustawy.

15. Minister Środowiska przyjmie do dnia 31 marca 2026 r. akt wykonawczy do przepisów art. 7 ust. 1 (do dwukropka) i art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 6 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy.

16. Minister Środowiska przyjmie do dnia 1 maja 2026 r. akt wykonawczy do przepisów art. 34³¹ ust. 1 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 56 ust. 1 niniejszej ustawy.

17. Minister Środowiska przyjmie do dnia 31 maja 2026 r. akty wykonawcze do przepisów art. 6 ust. 2 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 4 niniejszej ustawy, oraz art. 11² ust. 3 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 7 niniejszej ustawy.

18. Minister Środowiska przyjmie do dnia 31 sierpnia 2026 r. akt wykonawczy do przepisów art. 30 ust. 8 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 11 ust. 23 niniejszej ustawy.

19. Rady gmin przyjmą do 31 maja 2026 r. akty wykonawcze do przepisów art. 31² ust. 1 i 4 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 20 niniejszej ustawy.

20. Rady gmin, uwzględniając przepisy art. 30 ust. 3 (do dwukropka), ust. 3 pkt 2, 4, 6, 8, 11–20 oraz ust. 4, 7, 10, 10¹, 12, 13, 17 i 18 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 11 ust. 1, 2, 4, 5, 6, 9–18, 20, 22, 24, 25, 26, 27, 30 i 31 niniejszej ustawy, oraz przepisy art. 30⁵ ust. 1 i 3 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 15 niniejszej ustawy, zmienią do dnia 31 maja 2026 r. akty wykonawcze do przepisów art. 31 ust. 1 ustawy o gospodarowaniu odpadami.

21. Rady gmin, uwzględniając przepisy art. 30 ust. 3 pkt 21 oraz ust. 8 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 11 ust. 19 i 23 niniejszej ustawy, zmienią do dnia 31 sierpnia 2026 r. akty wykonawcze do przepisów art. 31 ust. 1 ustawy o gospodarowaniu odpadami.

22. Rady gmin przyjmą do dnia 31 grudnia 2026 r. akty wykonawcze do przepisów art. 30² ust. 10 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 13 niniejszej ustawy.

23. Art. 57 niniejszej ustawy ma zastosowanie do zwrotu kosztów począwszy od pierwszego roku następującego po wejściu w życie przepisów art. 34³² ust. 1 ustawy o gospodarowaniu odpadami.

24. Pierwszy okres 3 lat kalendarzowych, w odniesieniu do którego minister Środowiska ustala wartości referencyjne dla wyrobów tytoniowych z filtrami lub filtrów sprzedawanych do użytku z wyrobami tytoniowymi, rozpoczyna się od roku, w którym wchodzi w życie przepisy art. 34³² ust. 1 ustawy o gospodarowaniu odpadami.

25. Art. 59 niniejszej ustawy ma zastosowanie do zwrotu kosztów począwszy od pierwszego roku następującego po wejściu w życie przepisów art. 34³⁵ ust. 1 ustawy o gospodarowaniu odpadami.

26. Pierwszy okres 3 lat kalendarzowych, w odniesieniu do którego minister środowiska ustala wartości referencyjne dla chusteczek nawilżanych lub balonów, rozpoczyna się od roku, w którym wchodzi w życie przepisy art. 34³⁵ ust. 1 ustawy o gospodarowaniu odpadami.

27. Procedury dotyczące wydawania, zawieszania, znoszenia zawieszenia oraz cofania licencji na organizowanie gospodarowania odpadami produktowymi i opakowaniowymi, które zostały wszczęte przed datą wejścia w życie art. 47, 49 i 52 niniejszej ustawy, zostaną zakończone zgodnie z procedurą wydawania, zawieszania, znoszenia zawieszenia i cofania licencji na organizowanie gospodarowania odpadami produktowymi i opakowaniowymi, która obowiązywała przed datą wejścia w życie art. 47, 49 i 52 niniejszej ustawy.

28. Osoby, których licencja na organizowanie gospodarowania odpadami produktowymi i opakowaniowymi została cofnięta przed dniem wejścia w życie art. 54 niniejszej ustawy, podlegają przepisom art. 34²⁹ ust. 3 ustawy o gospodarowaniu odpadami, w brzmieniu określonym w art. 54 niniejszej ustawy.

29. Na potrzeby innych ustaw nazwa „państwowy rejestr osób gospodarujących odpadami” jest tożsama z nazwą „system informacyjny rejestru osób gospodarujących odpadami”.

Ogłaszam niniejszą ustawę uchwaloną przez Sejm Republiki Litewskiej.

Prezydent Republiki

Gitanas Nausėda